

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.08 108. ÅRGANG 06.09.22 - 27.09.22

**SØPPELDYKKENDE
STUDENTER:**

**- BLE HEKTET DA JEG
FANT 15 KILO OST**

GRATIS

STUDENT?

MILJØBEVISST?

SKAFF PENSUM BRUKT

Norges største markedsplass for
kjøp og salg av brukt pensum

6

SØPPELDYKKING:
Historisk dyr mat motiverer
Espen og Bendik til dypdykk i
Trondheims konteinere

26

EN NATT PÅ SESAM:
– Jeg har aldri smakt kebaben i
edru tilstand.

58

NORGES NYE POPSTJERNE:
Vi har møtt Metteson og tatt en
prat om musikken og den store
suksessen.

21

**VOLD I
KJÆRESTERELEASEJONER:**
En av fire kvinner har opplevd vold
eller trussel om vold. «Nora» var én
av dem.

30

BOKHØSTEN:
Dette er bøkene du kan se frem til
i høst.

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Lea Lauvland Longva
– Tlf: 907 00 251
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Ingrid Ekern
– Tlf: 412 04 883
avisredaktor@studentmediene.no

Erlend Gylver
– Tlf: 482 89 258
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Øyvind Soldal Rasmussen
– Tlf: 978 79 215
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Andreas Jensen
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Amund Fredrik Strømsnes
– Tlf: 415 82 254
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Rohit Balasubramaniam

salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Jonas Fostervold Høydal
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Idunn Sørensen
debattredaktor@studentmediene.no

AKTUALITETSREDAKTØR
Ayne Kille Assefa Aalen
aktualitetsredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Helge Isdal
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Astrid Lie Sælabergel
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Hannah Kleiven
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Øyvind Sivertsen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Jenny Slav
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Serena Guler
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Amanda Hytten Bjerknes (sjef), Benedikt
Erikstad Javorovic, Idunn Sørensen, Cecilie
Bjørnsdatter Raustein, Margret Meek,
Marthe Bjørva, Hallstein Røstad, Andrea
Barland, Emelie Kjærnli Kristiansen, Bendik
Brodshaug

GRAFIKERE
Emma Shang Hansen
Eline Essén
Jesper Forrest Hustad
Kajsa Carmina Sandvik Seifert

KORREKTUR
Cecilie Bjørnsdatter Raustein (sjef)

FORSIDE
Ingrid Ekern (illustrasjonsfoto)

Slay

TIPS OSS!

tips@studentmediene.no

ANNONSERE?

salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studenter-samfundet i Trondheim, som står uten redaksjonelt ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

DYPPDYKK **NERDY** UNDERHOLDNING MAT
SEX KULTUR SATIRE
SAMFUNDET INTERVJUER **DRAM** SKETCH
REPORTASJE STUDENT
HUMOR NYHETER
TÅRERTESTER TRONDHEIM **PORTRETT**

underdusken.no/video

LEDER

INGRID EKERN
NESTLEDER I UNDER DUSKEN

La oss lage litt bråk

Også i 2021 kom stadige løfter om at det skulle bli «vanlige folk» sin tur. Det innebar et håp om at studentene endelig skulle bli prioritert. Vi fikk et håp om at studentvelferden skulle bedres. Det håpet var forgjeves. Det håpet har vært forgjeves i mange år. Vi så i statsbudsjettet at fremtidens arbeidstakere fortsatt står langt nede på regjeringens prioriteringsliste. Leserinnlegg blir skrevet, tiltak blir debattert, men i likhet med de tomme løftene fra regjeringen, blir fortsatt ikke ord til handling.

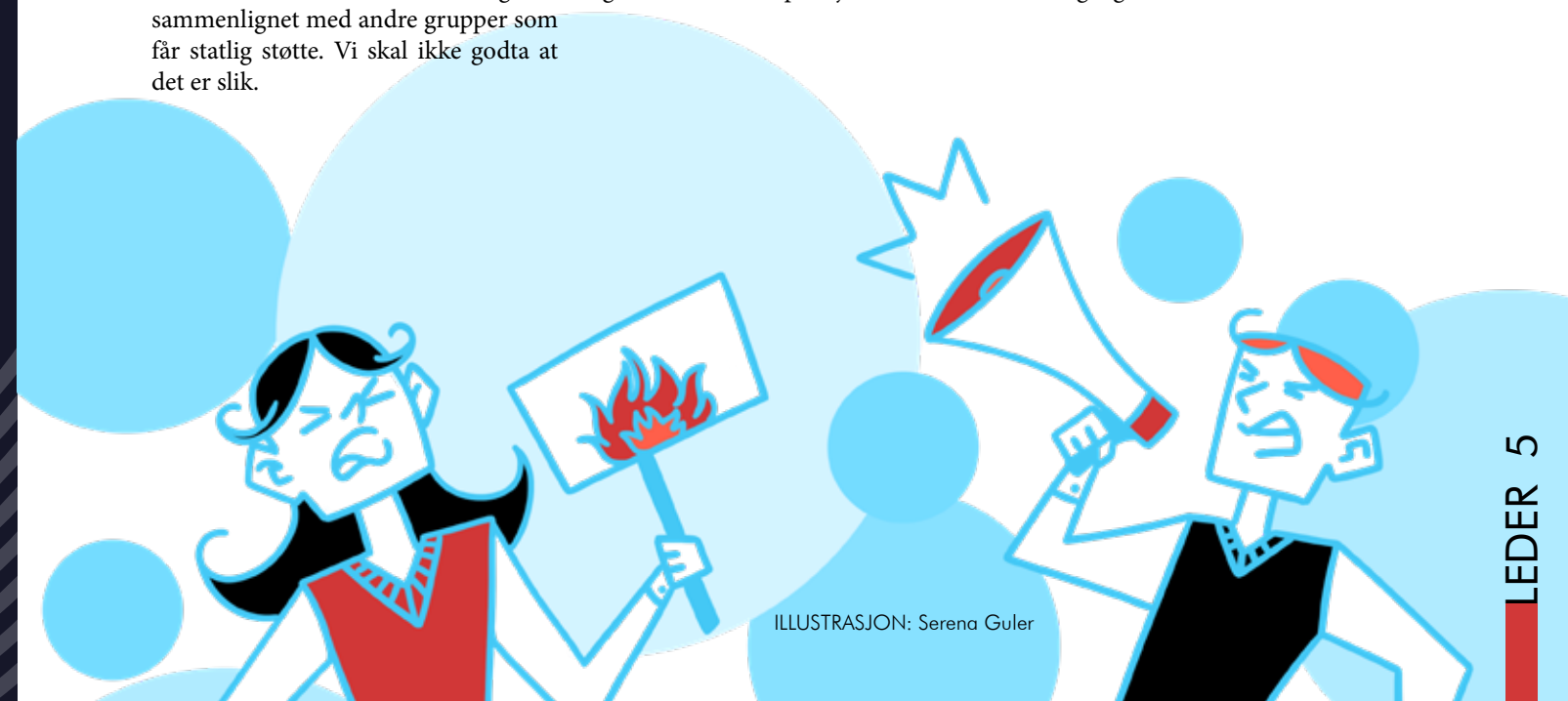
Studenter i dag er tilnærmet avhengige av å ha en inntekt ved siden av studiestøtten. Norsk studentorganisasjons sammenligning av studiestøtten med grunnbeløpet i folketrygden viser at studentene kommer dårlig ut sammenlignet med andre grupper som får statlig støtte. Vi skal ikke godta at det er slik.

For en tid tilbake satt jeg i et møte med en professor som lurte på hvorfor studentene ikke bare flyttet inn i gangene på campus som en protest mot de altfor høye leieprisene. Vi lo av forslaget, men han har et poeng. Aktivisme fører til endring. I 1993 møtte 15 000 studenter opp i en massedemonstrasjon foran stortinget. Demonstrasjonen var mot daværende kunnskapsminister Gudmund Hernes, og for en bedre studentvelferd. Det fungerte i studentenes favor. Stortinget inviterte til samtaler og studentene fikk gjennomslag for flere av kravene de stilte.

Studenter er en gruppe med et enormt fremtidig maktpotensial. Likevel har vi nå svært begrenset makt. Vi sitter rett og slett ikke i maktposisjoner. Da må vi

lage bråk for å bli hørt. Vi har god grunn til å være like sinte som studentene på 90-tallet, om ikke mer. Om utdanning skal være et felles gode, må det skje en endring. Som en gruppe med lite nåværende makt, bør aktivisme og bråk være et reelt alternativ for studenter i en uholdbar situasjon. Etter alt å dømme er det et overveldende flertall av oss.

Til tross for utallige leserinnlegg, kronikker og debatter om at studentenes situasjon ikke er bærekraftig, har lite blitt gjort med studentenes situasjon de siste 30 årene. Vi blir rett og slett ikke hørt. Det er en evig debatt om hva som er riktig fremgangsmåte for gjennomslag, men kanskje det ikke hadde vært så dumt å flytte inn på campus. Rektors kontor ser jo ganske behagelig ut.

ILLUSTRASJON: Serena Guler

Student og søppeldykker: Eспен bruker maksimalt 300 kroner på mat i måneden

Strømprisene øker. Det samme gjør matvare- og leieprisene. Prisene skrur opp, mens studenters kjøpekraft går ned.

TEKST: Jonas Høydal og Gustav Johan Lindbäck
FOTO: Jonatan Norbye

VAKUUMPAKKET: Røkelaksen får godkjent-stempelet av Espen for denne gang.

Årets studiestart kan med andre ord ses på som en skreddersydd gavepakke for å redusere kjøpekraften til studenter ytterligere. Men det er lys i enden av tunnelen, hvis man ser muligheter og tar noen grep.

Mat i massevis

En student som merker lite til prisveksten på dagligvarer, er 23 år gamle Espen Sales. Espen er arkitektstudent, født og oppvokst i Bærum og livnærer seg utelukkende gjennom dumpster diving, søppeldykking eller konteinerkravling på godt norsk. Aktiviteten tilfører stort sett alt han spiser – med unntak av melken, som han kjøper selv. Den trengs til morgenkaffen.

Vi møtes på en solfylt ettermiddag ved konteinerne på baksiden av en butikk. Det er et flittig oppsøkt samlingspunkt for sultne studenter som nekter å rette seg etter forbrukersamfunnets normer. Ut fra den veltrente fysikken og det kraftfulle håndtrykket er det åpenbart at gjenstridige og uinntakelige søppelkasser ikke er til hinder – og tilstrekkelig for å dekke næringsbehovet til en aktiv student.

– Velkommen, dette er én av konteinerne som har brødfødd meg gjennom studietiden, sier han smilende og slår seg på magen.

Ukraina, gjødsel og drivstoff

Espen Kristiansen er seksjonssjef for prisstatistikk i Statistisk sentralbyrå. Han skriver i en epost til Under Dusken at prisøkningen for mat kommer av en sterk kostnadsøkning, blant annet for råvarer som gjødsel og drivstoff.

– Krigen i Ukraina kommer på toppen av dette og forsterker en utvikling med økte mat- og energipriser, sier han.

– Hvilke matvarer har prisen økt mest for?

– Hvis vi ser litt på overordnede kategorier i konsumprisindeksen, er oljer og fett den matvaregruppen som har hatt den høyeste prisveksten fra juli i fjor til juli år, med en økning på 18,7 prosent.

Dersom man dykker ned i de detaljerte matvaregruppene i byråets statistikker, finner man ut at prisene på hermetisk frukt steg med hele 27,7 prosent, som er den høyeste prisstigningen i samme periode.

Kristiansen er forsiktig med å spå prisutviklingen fremover, men forteller at matvareprisene generelt sett pleier å gå noe ned i månedsskiftet juli–august.

– Likevel, en eventuell prisnedgang i august må være kraftig for å gjøre opp for veksten vi har sett i det siste. Generelt er det stor usikkerhet knyttet til fremtidig prisvekst om dagen, og mange prognosemakere har bommet kraftig på nedsiden. En av grunnene til at de bommet i juli, var kanskje at matprisene gikk opp så mye som de gjorde. Jeg tør ikke spå om veksten vil holde seg høy eller om vi vil se en rekyl utover høsten. Foreløpig ser ikke kostnadsbildet til matprodusentene ut til å bli noe bedre på kort sikt, men kanskje kan dagligvarekjedenes tilbudskampanjer være med på å trekke prisene nedover, sier han.

Han legger til at dagligvarekjedene forhandler med leverandørene om prisene to ganger i året, og at vi derfor som regel ser den største prisveksten på mat i februar og juli, når de nye prisene trer i kraft.

IMPORTERER MYE: – Får folk dårligere råd reduserer de forbruket av det vi kan kalle luksusgoder i større grad enn nødvendighetsgoder som mat. Men valutakanalen kan ha litt å si, siden mye av maten vi spiser er importert, sier seksjonssjef for prisstatistikk i Statistisk sentralbyrå, Espen Kristiansen.

– Hva kan staten gjøre for å bremse prisveksten på matvarer?

– Norges banks mandat for pengepolitikken, altså styringsrenten, er at den skal bidra til lav og stabil prisvekst, i tillegg til å bidra til høy og stabil produksjon og sysselsetting. Ved å sette opp renten reduseres etterspørselen etter varer og tjenester, fordi husholdningene må bruke mer av pengene sine til å betjene lån. Lavere etterspørsel trekker prisveksten ned, sier han.

Brennevin og fergetakster slipper unna

Kristiansen sier at regjeringen og Stortinget på sin side kan vedta å redusere avgifter eller subsidiere enkelte varer og tjenester, slik de nå gjør gjennom strømstøtten. Det slår rett inn i prisveksten husholdningene opplever.

– Men om det sprøytes for mye penger inn i økonomien gjennom finanspolitikken, kan det øke etterspørselen, slik at Norges bank i neste omgang må øke renten enda mer.

Dessuten er det er mange som mener at finanspolitikken bør målrettes, ved å gi støtte til utsatte grupper som sliter på grunn av prisveksten, heller enn å tukle med prisene i seg selv, sier han.

Han forteller at noen priser ikke settes i det frie markedet, men er politisk styrt, gjerne fordi man mener at varen eller tjenesten har en samfunnsnytte som ikke kan reflekteres i markedsprisen.

– Et eksempel på dette er fergetakster, og disse har blitt satt ned det siste året, forklarer Kristiansen.

– Er det noe som har blitt billigere enn før, da?

– Klær og noe elektronikk har blitt litt billigere det siste året. Og som nevnt har det blitt billigere å ta ferge. Innen mat finner jeg ingen varegrupper som har falt i pris. Hvis vi skal se på hva som har blitt billigere relativt til andre varer, kan jeg fortelle at brennevin har steget mindre i pris enn øl. Og både øl og brennevin har steget mye mindre i pris enn melk. I fall det er noen trøst.

Femten kilo ost

For Espen startet søppeldykking som en sosial aktivitet med kompisene i kollektivet, men det tok ikke lang tid før det hele utviklet seg til å bli en langvarig livsstil.

– Etter at kompisen min introduserte meg for søppeldykking, tok det omkring et halvt år før jeg innså potensialet – at man faktisk kan leve av det. En vinter fant jeg og broren min 15 kg ost, det var da jeg ble jeg hekta.

Overgangen fra å plukke matvarer i butikkhyllene til konteinere beskrives som en gradvis prosess, som med tiden ble et fast tilskudd i hverdagen.

– Jeg begynte å sette meg inn i rutinene til mine lokale matbutikker for å finne ut tidspunktene for når de kaster mat. Da rutinene kom på plass, startet jeg ganske enkelt og tok den maten jeg var komfortabel med. Etter hvert ble det en vane å sjekke søppelet et par ganger i uken. I takt med at interessen vokste, sank også standarden min. Nå tar jeg nesten alt jeg kan finne, sier Espen. →

GULLFUNN: Solo og potetgull er blant Bendiks favoritter.
– Det beste er ting som ikke krever frysing eller kjøling.
Ting som er plasskrevende, rett og slett, sier han. →

LIVSSTIL: Søppeldykkingen gir så mye mat på bordet at
Espens matbudsjett ligger på 300 kroner i måneden. ↓

Et gedigent «kinder-egg»

Ut av ryggsekken drar han en blå Ikea-pose som har fulgt med ham på utallige søppeldykk og retter kursen mot kontaineren for å se hva dagens fangst kan bringe. Han åpner den ulåste beholderen og kikker inn. Kontaineren er en ståkoloss som fungerer som en forundringspakke – et slags blått kinderegg:

– Det pleier å være bedre utvalg på kveldstid, men se her! Denne her må jeg nesten ha med meg hjem.

Espen viser ivrig frem en pakke røkelaks, og etter nøye observasjon legger han den oppi ryggsekken.

– Jeg har aldri blitt matforgifta. Det viktigste er å sjekke at vakuemet i emballasjen er i behold, og at det ikke har sluppet inn noen luftbobler. Én gang fant vi pakker med Salma-laks. Etter å ha inntatt det måltidet, ble vi riktignok litt småløse i magen – men det var absolutt verdt det, forteller han.

Søppeldykkeraktivisme

– Jeg har ikke særlig oversikt over hvorvidt aktiviteten i søppeldykkermiljøet har gått særlig mye opp, men jeg vet jo at jeg selv er mer motivert til å dra ut nå som ting har blitt dyrere.

Bendik er psykologistudent og i likhet med Espen, søppeldykker. Han står bak Instagramkontoen Bendiks-Bosbok, der han deler bilder av det han måtte finne i Trondheims søppelkasser.

Bendik forteller oss at han personlig ikke er så glad i den norske oversettelsen av «dumpster diving» til «søppeldykking», litt fordi søppel kan assosieres med noe ekkelt, men også fordi han mener at mye av maten man finner i konteinere bak butikker ikke er søppel.

– Min motivasjon er å berge mat, og så liker jeg å si til meg selv at den økonomiske delen er en bonus. Det skal sies at enkelte butikker er veldig flinke på å ikke kaste mat, og ved å ha matberging som hovedmotivasjon kan jeg være fornøyd når jeg ikke finner noe.

Bendik sier at han møter mange forskjellige typer folk når han drar på matjakt. Det finnes ingen stereotypisk søppeldykker, og stort sett er alle aldersgrupper og sosiale lag representert. Noen gjør det for å spare penger, andre fordi det er en spennende hobby.

– Det er kanskje en typisk studentgreie. Selv om jeg stort sett opplever

aksept for den noe sære hobbyen, så ser jeg at søppeldykking kanskje har større aksept i enkelte andre land, som for eksempel Tyskland. Jeg tror dette henger sammen med at andre land har en større matdelingskultur, sier han.

– Hva er det kuleste du har funnet?

– Før påske i 2020 fant jeg og en kamerat en konteiner med drøyt 180 Solo-bokser.

– Og dere fikk med dere alt?

– Det gjorde vi til slutt. Men altså – det er jo 60 kilo brus. Og vi fant også masse annen mat som var mer kritisk å ta med, så siden vi ikke hadde bil på det tidspunktet, måtte vi gjemme bort dem vi ikke greide å bære med oss under en trapp. Neste gang vi dro til samme plass, plukka vi med oss litt mat, gikk til Solo-lageret og tok bussen hjem. Slik gjorde vi en del ganger til lageret ble tomt.

Bra for lommebok og miljø

Legger man kresenheten til side – altså handler om kravstorhet, prippenhet og storforlangenheter – er søppeldykking et kjærkomment tilskudd for studenter som ønsker å kutte i utgiftspostene, men også for dem som ønsker å få bukt med matsvinn i samfunnet.

Espen bruker bare 300 kroner i måneden på dagligvarer – på melk og andre småting. All øvrig mat skaffer han gjennom søppeldykking.

– Når man har holdt på en stund, blir man vant til å eksperimentere og sette sammen litt mer utradisjonelle måltider, som kanskje bryter litt med normalen. Jeg kan komme med de rareste smørbrødene på skolen, alt etter hva jeg har funnet.

Etter at Espen startet med søppeldykking, har han fått et styrket syn på omfanget av matsvinnet i dagligvarebransjen.

– Det er veldig gøy når man finner mat, men man sitter også igjen med en bismak. Jeg kan ofte kjenne meg frustrert og lei når jeg åpner konteinerne og ser at de bugner av spiselige matvarer. Vi søppeldykkere innser hvor bortskjemte forbrukere er. Både butikkene og forbrukerne er skyldig i det enorme matsvinnet i samfunnet, mener han.

Loven kaller det tyveri

En rekke forretninger legger til rette for konteinerkravlere. De lar konteinerne og søppelboder på baksiden stå ulåste og er glade for at studenter og andre fattiglemmer forsyner seg. At det i

henhold til lovverket er en ulovlig handling, er det få som bryr seg om. Å ta mat fra butikkens søppelkasser regnes som tyveri etter paragraf 257 i straffeloven, men både Espen og Bendik forteller at loven i praksis ikke håndheves for søppeldykking.

– På det meste har jeg fått noen stygge blikk. Noen venner har fått kjeft av butikkeiere, men det har løst seg ved å være høflig og beklage, sier Bendik.

For Espens del er reaksjonene fra medstudenter og venner gode, men han opplever samtidig at enkelte distanserer seg fra livsstilen han selv har valgt å leve.

– For mange kan det være vanskelig å løsrive seg fra tanken om at mat kun finnes i butikkhyllene. Man vil gjerne ikke bryte ut fra idéen om den klassiske forbrukeren. For meg har søppeldykking blitt en livsstil og et tankesett jeg lever etter. Jeg tror også mange ikke er klar over at man kan leve godt på denne måten, forteller han.

Bendik deler også Espens opplevelse av en økende aksept for søppeldykking. Samtidig er han mer forsiktig med å skildre interessen som en livsstil.

– Jeg har fått veldig stor aksept for det i min krets, i studentmiljøet generelt er inntrykket mitt at det er et fåtall som

tenker at det ikke er greit. Men jeg har jo samtidig en liten konflikt med meg selv. Jeg har ikke lyst til å bli sett på som «han der som søppeldykker hele tiden». Det er jo liksom andre ting jeg vil bli kjent for, reflekterer han.

Han stopper litt opp.

– Eller egentlig så har jeg jo ikke noe behov for å bli kjent. Målet med instagramprofilen er mest å oppfordre folk til søppeldykking og informere om at det kastes veldig mye spiselig mat, sier han.

Spenningsmoment

Utvalget og variasjonen av matvarer som kastes, er stor, noe som gir det hele en ekstra nerve og spenning for Espen og vennene.

– Vi finner alt fra grønnsaker og brød til kjølevarer som kjøtt og fisk. Når man har holdt på en stund, lærer man seg å bedre kjenne butikkenes rutiner. Det gjør det litt mer forutsigbart for hva man kan forvente å finne. Én av fem ganger gjør vi virkelig store funn.

Dagens funn holder til lunsjen. Med kraft fra kalorier og proteiner som ikke kostet en krone, kaster han sekken over ryggen. Espen smiler, og gir oss det blikket vi kjenner igjen når folk har gjort et lite kupp. **UD**

BENDIKS BESTE RÅD FOR VORDENDE SØPPELDYKKERE

- Følg «se - lukt - smak» – prinsippet
- Vær skeptisk til rå kylling og sjømat.
- Er det kaldt i lufta har ferskvarer lengre holdbarhet etter kasting.
- Tørrvarer og hermetikk er nesten alltid innafor å spise selv etter kasting.
- Respektér butikken og omgivelsene. Rydd etter deg.
- Dra etter stengetid.

UVITENHET FORSVARER IKKE TRAKASSERING

Det er på tide å ta et oppgjør med trakasseringskulturen som foregår i Trondheims gater

ILLUSTRASJON: Tøllak Lie

Nok en fadderperiode er over. Den intense og tidvis surrealistiske festkulturen har lagt seg til ro for de fleste av oss. Mange har fått nye venner og bekjente og funnet seg til rette i studentbyen. I tillegg har mange inntatt mer alkohol enn det de tidligere har prøvd. De har vært mer skjodesløse, og deretter rettferdiggjort sine handlinger med humor, rus og at «de ikke visste bedre». Etter to uker med Trondheims festlige uteliv sitter jeg dermed igjen med flere gode minner, men også sinne.

Dette er et sinne som har rotfeste i en trakasseringskultur i byens gater. Jeg er ikke ukjent med én og annen seksuell kommentar fra en tilfeldig forbigående, men det merkes at dømmekraften i større grad har forsvunnet den siste tiden i fadderukenes festiviteter. Flere har tatt seg friheter til å komme med krenkende kommentarer, seksuelle

gestikuleringer og beføling. Mye av dette kan forklares med uerfaren drikking og pandemi, men det er ikke en unnskyldning.

En av fire kvinner har opplevd vold eller trussel om vold, forteller krisesenteret i artikkelen om «Nora» som selv var i et voldelig forhold. Krenkende atferd og motvillig beføling er også voldshandlinger, noe mange ikke ser ut til å være klare over. Etter flere uker med høye skuldre gjennom Trondheims gater er jeg møkk lei av folk som burde vite bedre.

Jeg er lei av å bli stoppet opp på gaten for at en fyr på gaten med ekkelt smil og ølstinkende ånde skal spørre meg hvor jeg skal i kveld. Jeg er lei av å få seksualiserte gestikulasjoner fra mennesker som «bare kødda». Jeg er lei av å bli fulgt etter, ropt til og dratt i retninger jeg ikke vil gå. Jeg er lei av menn som viser meg sine erigerte peniser på gaten fordi de tenker at de kan. Jeg er lei av å føle meg liten i møte med slike mennesker som mener de har rett til å gjøre meg redd. Å rettferdiggjøre ens hensynsløshet med høyt alkoholforbruk og humor er ikke bare uansvarlig, men også farlig. Jeg nekter å føle meg utrygg i en by jeg har tilbrakt tre år i, bare på grunnlag av unnskyldningen at «de ikke visste bedre».

Vi har bodd for lenge i overprisede bøttekott

Å leie ut er et yrke, ikke en hobby, og i hvert fall ikke altruisme.

ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

La meg starte med å si dette: Utleieren din er ikke en kompis av deg og har absolutt ingen gode grunner, sånn det er i dag, til at du skal være spesielt fornøyd med å bo der du bor. Utleieren din er heller ikke snill fordi hun tar telefonen når du ringer om at vasken er lekk, at komfyrvakta piper så fort du prøver å koke et egg, eller at boden er helt stappfull etter forrige leietakers etterlatenskaper. De utfører rett og slett bare et minstekrav i jobben sin.

Det utleieren din derimot kan sammenlignes med, er tannlegen din. Det koster fryktelig mye, de dårligste kan gi deg vedvarende plager og du hadde tenkt at det var fryktelig rart om tannlegen din plutselig sto med hendene i kjeften din uten en avtalt time. Og da en time som er avtalt en god stund på forhånd. Personlig liker jeg nemlig å grue meg og pusse tennene godt før jeg får besøk.

Jeg er sikker på at det finnes noen få skikkelige folk blant dem som driver privat i denne bransjen, men det er

også de som sitter i Oslo, leier ut hele blokker i Trondheim og gir en fullstendig faen fram til spørsmålet om depositumskonto dukker opp. Og med en dekningsgrad hos Sit på bare 15 prosent vil det i lang tid framover fortsatt være det private leiemarkedet som er dominerende i Trondheim.

Med reell politisk vilje til å nå det uttalte målet om at 20 prosent av studentene skal bo i student-samskipnadenes boliger, tror jeg det kan gjøre noe med både prisen og kvaliteten. Dessverre går man gatelangs i Trondheim og ser blokker og hus i og rundt sentrum som er blitt overlatt til å forfalle. Irriterende for dem som bor i dyre bøttekott, direkte provoserende

for dem som må sjekke inn på hotell fordi de ikke finner et sted å bo.

Ikke bare ignorerer regjeringen samskipnadenes behov for å få bygget flere studentboliger, nå jubler også studentenes minister over brannen i den flotteste av disse forfallene blokkene. Det er nemlig bedre adkomst sørfra denne byen trenger, og ikke sentrumsnær boligutbygging, ifølge forsknings- og høyere utdanningsministeren. Pendlere fra Tiller og Heimdal har altså høyere prioritet enn studenter som ønsker å bo sentrumsnært. Nå er fylkeskommunen ett skritt nærmere drømmen om en seksfelts motorvei gjennom sentrum, og statsråden har enda et område han kan gjøre livet til fremtidige studenter vanskeligere på.

PRIDE ER BÅDE FEST OG PROTEST

EIVIND RINDAL

Leder i Trondheim Pride

ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

Skeive blir hetset, banket og skutt. Hvorfor fester vi? Hvorfor tar vi plass? Hvorfor feirer vi trassig pride? I år er det 25 år siden den første pride-markeringa i Trondheim.

Pride er mer enn fest; det fikk vi alle erfare til fulle denne sommeren. Selv var jeg på et utested rett over gaten da skytteren denne gang gikk til aksjon.

Hatet mot skeive er livsfarlig, en form for intoleranse som vi ikke verken kan eller bør tolerere i samfunnet. Vinteren og våren var for eksempel preget av et meget aggressivt ordsifte der transpersoner, ikke bare på nett, men også fullt åpent i avisenes spalter, ble møtt med en dehumaniserende retorikk. Dehumanisering er en prosess der en folkegruppes menneskeverd og rett til eksistens i samfunnet gradvis svekkes over tid, slik at hele grupper i befolkningen blir fremstilt som en kollektiv trussel, antagonisert og tillagt egenskaper knyttet til påstander om blant annet komplott og undergraving av samfunnet. Det er livsfarlig, bokstavelig talt.

Tusener trosset politiets anbefaling og trusselen om terror og gikk ut på gatene i hovedstaden i dagene etter angrepet. Slik skeive alltid har måtte vurdere egen sikkerhet opp mot viktigheten av synlighet. Synligheten er livsviktig. Der vi

skeive lever i skjul, dør vi i skjul. Den moderne pride-bevegelsen hadde sin fødsel natten til 28. juni 1969, da skeive slo tilbake mot politiet i razzia på Stonewall Inn. Året etter tok skeive til gatene i en rekke nordamerikanske byer den 28. juni. Fra disse opptogene og festene kommer den moderne pride. Enda skulle det gå to år før den norske avkriminaliseringen i 1972. Siden 1997 har lesbiske, homofile, bifile og transpersoner – skeive i Trondheim –

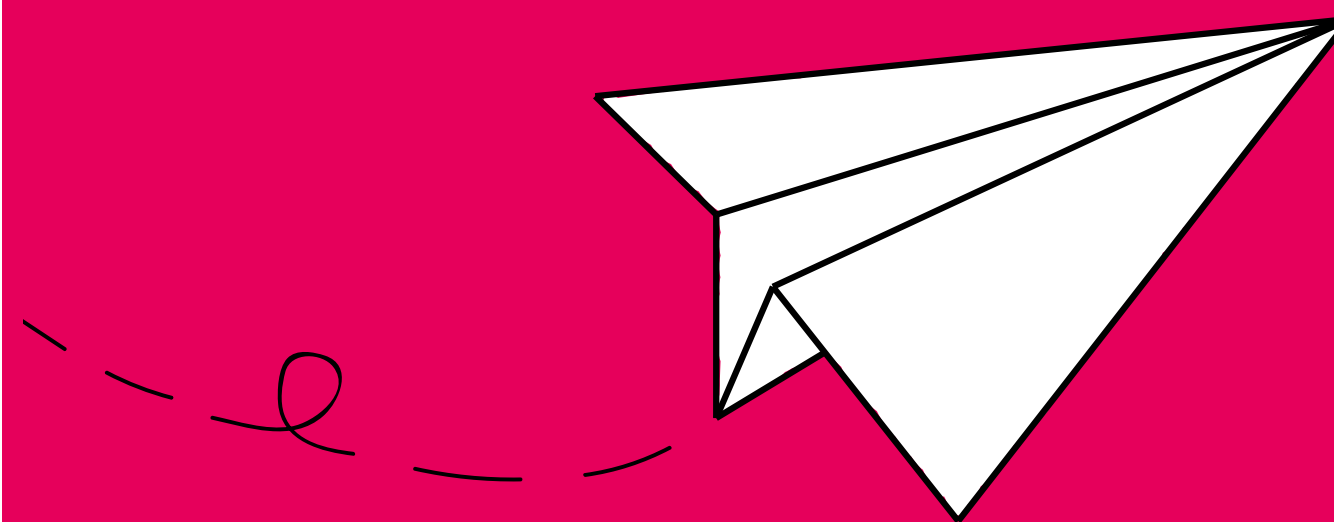

laget pride i september. Jeg husker godt paraden da jeg kom til byen i 2007; den gang var det bare noen hundre som gikk. Siden har pride vokst og skeives kår på mange områder blitt bedre i Trondheim.

«Og etter protesten fester vi som om vi var frie – ingen tar fra oss festen!» Dette skrev jeg i trass i dagene etter sommerens angrep. Når det nå igjen er Trondheim Pride, er det både rom for fest, protest og synlighet. Halvannen uke med skeiv festival i hele byen, mer enn 80 pride-relaterte arrangement fra fester og konserter – kultur har alltid vært et varemerke for den skeive kampen – og faglig program og lavterskeltilbud. Det hele kulminerer med tusener i gaten lørdag 10. september på den første store paraden i Trondheim etter pandemien. Ikke la angst, frykt og ensomhet styre deg, bryt fri! Bli med på årets viktigste fest!

Om du har lurt, som student, på hvorfor vi har pride i september, så er det for at du skal kunne få være med på protesten og festen.

DEBATT: DINE MENINGER PÅ TRYKK

VIL DU SKRIVE TIL UNDER DUSKEN?

**SEND MAIL TIL
DEBATTREDAKTOR@STUDENTMEDIENE.NO**

INNLEGGET MÅ IKKE OVERSTIGE 2500 TEGN, MELLOMROM INKLUDERT.

Vi samfunnsvitere må vise hva vi kan

Det finnes mange muligheter for deg som samfunnsviter, men du må utvide søkefeltet og oversette kompetansen din til noe arbeidsgivere forstår.

SUZANNE RIAN
Statsvitenskapsstudent

ILLUSTRASJON: Serena Guler

NTNU tilbyr en rekke spennende emner innen internasjonal og offentlig politikk hvor man blant annet kan spesialisere seg innen bærekraft, politisk økonomi og organisasjonsutvikling. Problemet er at selv etter tre år sitter studenter igjen med følelsen av at det man har lært ikke direkte kan knyttes til arbeidslivet. Og hvis ikke vi vet det, så vet garantert ikke fremtidig arbeidsgiver det heller.

Da jeg satt i studentlaget til fagforeningen Samfunnsviterne, skjønte jeg hvordan jeg kan overføre kompetansen min til et språk arbeidsgiveren forstår. Du vet de semesteroppgavene som du skrev på grunnlag av endeløse artikler og bøker? Dette gjøres med analytiske egenskaper hvor du identifiserer viktig informasjon fra store tekstmengder. Og den diskusjonsdelen i oppgaven? Det er evnen til å se det store bildet og drøfte ulike perspektiver i saken.

Det finnes mange muligheter, du må bare vite hvor du skal lete. Da jeg var

leder for linjeforeningen på studiet, Leviathan, var vi med på å arrangere en bedriftspresentasjon som åpnet øynene mine for konsulentbransjen. Her gjennomførte vi caseoppgaver knyttet til digitalisering i helsetjenesten og analyserte mulige konsekvenser. Selv om samfunnsvitere ikke fikser de digitale løsningene eller har lignende dybdekunnskaper, trengs vi på teamet for å knytte sammen alle fagfeltene og bidra med kunnskap om hvordan det offentlige systemet fungerer.

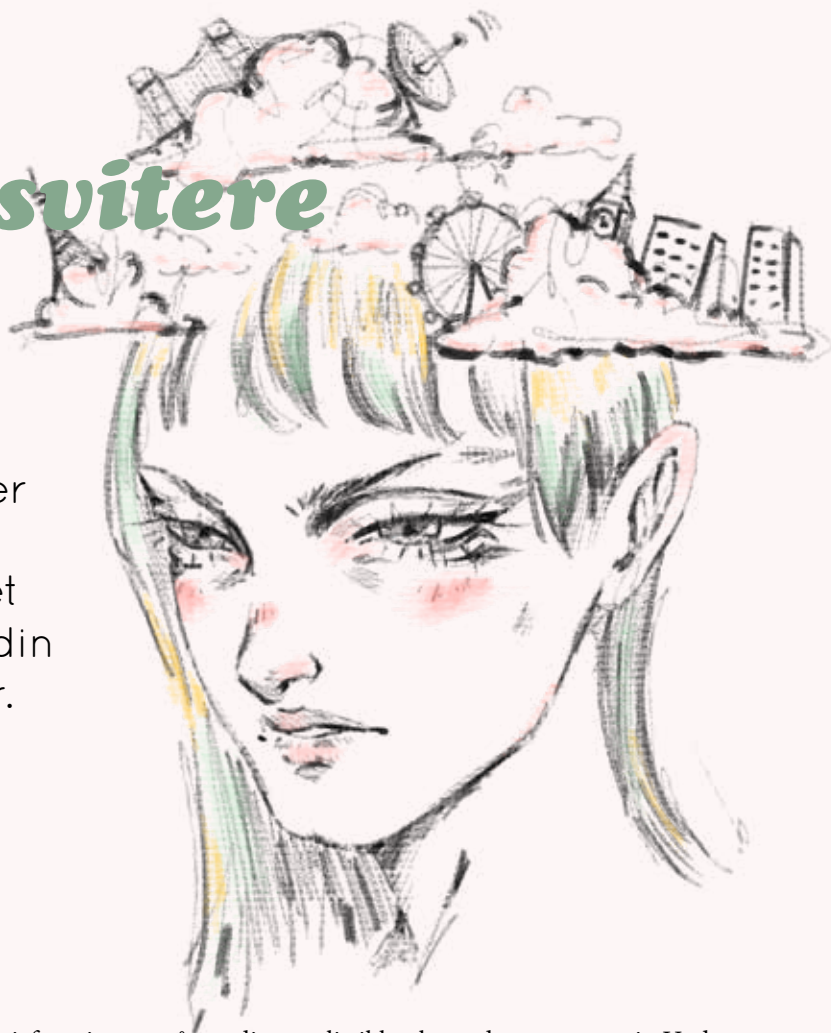
For folk som ikke har gått noe samfunnsvitenskapelig selv, så er det ikke lett å vite at metodefag som SOS1002 gjør oss kvalifiserte for å jobbe med kvantitative arbeidsoppgaver på lik linje med samfunnsøkonomer. Klarer du å argumentere for kompetansen din, blir arbeidsmarkedet med én gang mye større.

Følg det du synes er interessant! Ta alle de emnene som virker spennende, men det er mange muligheter utenfor campus også. Er du interessert i journ-

alistikk, kan du ta verv i Under Dusken; liker du sikkerhetspolitikk, kan du søke deg til Yata; vil du jobbe mer med fagforeninger, kan du stille til Samfunnsviterne. Poenget er at jo mer erfaring og kunnskap du har innen feltet, jo mer spisskompetanse bygger du, som igjen gjør deg mer egnet mot jobber du kan få.

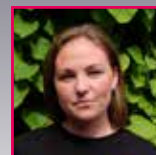
Når jeg blir spurt hva jeg ønsker å bli, ja, da vet jeg hva jeg skal svare. Jeg ønsker å jobbe innen Utenriksdepartementet med spesialisering innen risikoanalyse og sikkerhetspolitikk i Øst-Asia. Det er ikke sikkert at jeg ender opp der, men jo mer jeg jobber mot det, desto flere arbeidsplasser og stillinger dukker det opp på veien.

I en samtid preget av invasjon, klimakriser og politiske polariseringer, spiller samfunnsvitere en sentral rolle. Se nytteverdien i studiet, bruk det og tør å rop enda litt høyere. Det er tydelig at behovet for studiet ditt er der, men noen ganger trenger arbeidsgiver hjelp til å se hvordan du kan bidra.

Retningsendring for ei levelig framtid

Aaslands besøk hos NTNU viser at regjeringa ikke har skjønnt alvoret i klimakrisa. Vi trenger politisk endring – ikke mer fossilenergi.

ELISE ÅSNES
Leder i Spire

ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

Olje- og energiminister Aaslands besøk hos NTNU i august viser at fortsatt økonomisk vekst for Norge er bærebjelken for regjeringas satsing. Dette skjer samtidig som vi lever midt i ei klima- og naturkrise. Store deler av verden rammes av ekstremtørke, mens andre deler opplever voldsomme flommer. Som et av verdens rikeste land må Norge gå i spissen for å satse på mennesker og miljø foran profit.

Under ministerens besøk snakket han om hvor viktig det er å etablere batterifabrikker i Norge, og at det er nok studenter som spesialiserer seg i det, samt i ulike former for energi. Det er absolutt både viktig og riktig å satse på ulike former for energi

for å erstatte olje og gass. I tillegg vil batteriindustrien være en nøkkelfaktor for å sikre et grønt skifte. Likevel er det flere urovekkende sider ved denne politikken.

Det Aasland, og mange andre, ikke ser ut til å ta inn over seg, er at vårt forbruk av energi, mineraler og andre ressurser allerede overskrider jordas tåleevne. Earth overshoot day, dagen da vi har brukt alle jordas ressurser for i år, var allerede 28. juli. Hvis alle i verden levde som oss i Norge, ville alle ressursene være oppbrukt 12. april. Det sier seg selv at dette forbruket ikke er forenelig med ei bærekraftig og rettferdig framtid.

Det som er nøkkelen her, er hvorfor dette forbruket fortsetter å øke. I 2019 publiserte FNs naturpanel en banebrytende rapport. Her slo de fast hva som var årsaka bak det stadige ødeleggelsen av natur - nemlig vekst. Det stadige fokuset på mer økonomisk vekst er selve årsaken bak miljøødeleggelse. Dette blir ikke reflektert i norsk politikk på noen måte.

I dag, derimot, blir ansvaret for overforbruket og miljøkrise lagt på individet. Regjeringa fortsetter å legge opp til fortsatt vekst, med løsninger på klimakrisa som legger opp til enda mer forbruk og naturødeleggelse. Samtidig blir du og jeg fortalt at vi må gjøre det vi kan for å redusere vår egen negative

påvirkning. Det er helt supert at folk vil redusere eget forbruk, men dette må komme i tillegg til og ikke i stedet for politiske løsninger.

Aasland trekker også fram viktigheta av olje og «spesielt gass» da han skulle gi noen råd til studentene om hva de burde vurdere å studere for å trygge framtida si på besøket sitt hos NTNU. Verken olje eller gass bør være satsingsområder for regjeringa, for NTNU eller for NTNU-studentene.

Aasland, som olje- og energiminister, burde forstå at vi enten kan satse på mer olje og gass eller sikre ei trygg framtid for oss alle. Klimakrisa er allerede her. Afrikas horn har ikke hatt en ordentlig regnsesong på fire år og over 20 millioner mennesker står i akutt fare for å rammes av ei sultkrise. Her i Europa tørker flere av kontinentets største elver opp og i Kina er tørkekrisa den største i nedfelt historie. Samtidig er store deler av Pakistan rammet av en flomkatastrofe. FNs klimapanel anslår at naturkatastrofer kommer til å skje oftere og ramme enda hardere i tida framover på grunn av menneskeskapte klimaendringer. Dette er ikke tida for å satse mer på fossilenergi.

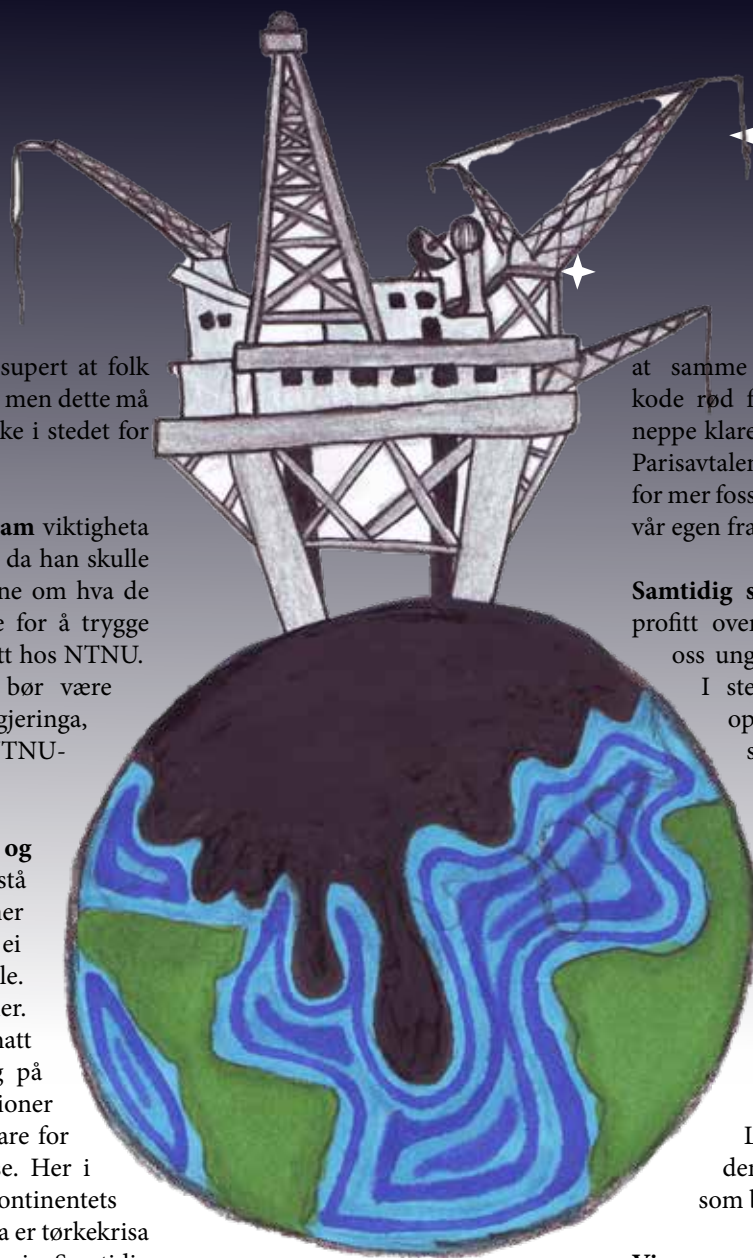
FNs generalsekretær Antonio Guterres kritiserte nylig fossilindustrien for deres groteske grådighet som rammer

verdens mest sårbare mennesker og planeten vi bor på da det ble kjent hvor mye fossilselskapene tjener på energisituasjonen i Europa. Guterres sa videre at det er umoralsk at oljeselskapene profitterer på denne krisa. Norge er ett av landa som har tjent mye på den nåværende energikrisa og på olje og gass siden 70-tallet. Dette kommer ett år etter

at samme generalsekretær erklærte kode rød for menneskeheten, fordi vi neppe klarer å nå 1,5-gradersmålet fra Parisavtalen. Med andre ord: Å jobbe for mer fossilutvinning er å motarbeide vår egen framtid.

Samtidig som regjeringa prioriterer profitt over alt annet, sitter flere av oss unge og kjenner på et ansvar. I stedet for å følge Aaslands oppfordring til NTNU-studentene om å satse på olje og gass – i tillegg til andre energiformer – bør vi unge heller jobbe for sikre ei framtid som er både rettferdig og bærekraftig. Ei slik framtid er mulig, men da må vi organisere oss og sammen kreve endring som bidrar til klimarettferdighet: Løsninger som både gagnar dem som i dag har minst, og som bremser klimaendringene.

Vi som er unge i dag og våre etterkommere, er de som kommer til å merke klimakrisa mest. De neste årene kommer vi i enda større grad til å se den enorme globale ulikheta som har ført til at de som har bidratt minst til klimakrisa, er de som rammes hardest. I stedet for å prioritere økonomisk vekst her i Norge, bør vi prioritere mennesker og miljø. Noe annet ville vært, for å låne noen velvalgte ord fra Guterres, både umoralsk og groteskt.

Problemer på Sits vaskerier: – Jeg tok med klesvasken hjem til mor og far

På Moholt studentby har beboerne i lang tid slitt med å få vasket klærne ordentlig; student mener Sit ikke har gjort nok for å løse problemene.

TEKST: Sara N. Løvteit
FOTO: Torstein Olav Eriksen

Klesvasken har blitt til hodebry for mange av studentene på Moholt. Her har flere studenter slitt med å få vasket klærne, noe som har skapt stor frustrasjon blant beboerne i Trondheims største studentby. Dette er noe engelskstudent Ingrid Elin Stokke kjenner seg igjen i.

– Selve kvaliteten på klesvasken er veldig dårlig og det tar lenger tid å vaske klær når systemet ikke fungerer, sier hun.

Mye tyder på at det er Sits systemskifte som har skylden for de tekniske utfordringene til vaskeriet på Moholt. Tidligere i år gikk nesten alle de felles vaskeriene over til å bruke en app for betaling og igangsetting av klesvask,

i stedet for kodebrikker som tidligere ble brukt.

Stokke forteller om en rekke problemer som alle startet etter at appen ble tatt i bruk.

– Det er mange komplikasjoner rundt appen. Jeg har flere ganger opplevd å betale for en vask uten at maskinen har startet, sier hun.

Vasken blir ikke ordentlig ren
Stokke forteller at vasken andre ganger ikke blir ordentlig ren.

– Tørketromlene fungerer heller ikke optimalt, da den ikke tørker klærne ordentlig, forteller hun.

Stokke har sett seg nødt til å ty til nye løsninger når vaskeriet der hun bor byr på så mange problemer.

– Jeg tok med klesvasken hjem til mor og far siden jeg ikke stoler på at klesvasken blir gjort ordentlig her. Jeg

har inntrykk av at Sit har gjort lite for å fikse problemet, sier hun.

Oppfordrer til å si ifra

Kommunikasjonsrådgiver Tommy Danielsen ved Sit bolig sier at dette er et problem de ikke har hatt kjennskap til, men at det kan være mange grunner til at utfordringer oppstår.

– Vi besluttet for en tid siden å ta ut et blekemiddel, da det kunne skade tøyet og hadde en motsatt miljømessig gevinst. Det er tenkelig at det kan føre til at plaggene ikke alltid blir «kosmetisk rene», selv om de er såpebehandlet, forteller han.

Danielsen informerer om at drifts-avdelingen er kjent med at vasken ikke alltid starter til tross for at man har betalt i appen.

– Studenten skal isåfall alltid få pengene tilbake. Hvis man ikke har opplevd det slik er det viktig at studenten henvender seg til oss, sier han.

Mange systemer ute av drift

Danielsen legger til at leverandøren Miele har hatt problemer med å få tak i deler til ødelagte maskiner grunnet krigen i Europa. Det har gjort at

mange maskiner har vært ute av drift og dermed ikke har blitt tilgjengelig i appen.

– Det skal være tilnærmet normale tilstander igjen nå blir jeg fortalt, sier han.

Samtidig påpeker Danielsen at det er vanskeligheter med å ha et felles vaskeri der brukerne har ulik oppfatning av hva som er en god vask og hva som er best for tøyet.

– Hva er en god vask? Der er meningene helt sikkert delte. Noen vil at tørketrommelen skal gjøre at tøyet blir helt tørt, andre mener dette vil skade tøyet. Bruk av tørketrommel er uansett gratis, og beboerne har full anledning til å tørke en omgang til om man mener tøyet fortsatt er vått, sier han.

Lite Sit kan gjøre

På spørsmål om det var riktig å gå over til kun bruk av app forteller Danielsen at Sit tidligere i år valgte å slutte seg til Miele appløsning hvor man kunne administrere alt på mobilen.

– Da slapp man den gamle betalings-løsningen og kodebrikkene som tidligere ble brukt, som mange var misfornøyde med, forteller han.

Danielsen sier at så lenge en tredje-part leverer løsningen er det lite Sit kan gjøre av tilpasninger.

– Vi ser på det nye appsystemet som en vinn-vinn situasjon der både vi og studentene tjener på løsningen. Særlig positivt er det at studentene nå kan administrere alt som har med vaskeriet å gjøre selv, uten å måtte gå via oss. Appsystemet er en naturlig del av en gjennomgående teknologisk oppgradering som vi går gjennom nå, forklarer han.

Tar gjerne imot tips og råd

Danielsen understreker hvor viktig det er å henvende seg til Sit om man møter på et problem, da det blir lettere for dem å da gjøre noe med saken.

– Alle som bor i en Sit-bolig har mulighet til å opprette en sak gjennom kundesidene våre og vil få direkte svar eller bistand fra en vaktmester eller annen Sit-ansatt. Opplever man at man ikke har fått gode svar eller god hjelp er det noe vi skal ta til oss. Vi tar gjerne imot tips og råd til hvordan vi kan forbedre tjenestene våre, avslutter han. **UD**

– Han var der når jeg var glad, trøstet meg, og så gjorde han livet mitt vondt

«Nora» ble utsatt for vold av kjæresten, og hun er ikke alene. Gjennom Krisesenteret i Trondheim klarte hun å reise seg.

TEKST: Sara Løtveit | ILLUSTRASJONSFOTO: Pia Arntsen

– Han kontrollerte friheten min og hadde kontroll over alle jeg hadde kontakt med. Han kjørte meg alle steder for å vite hvor jeg var, sporet meg og kontrollerte hvem jeg kunne henge med. Etter hvert hadde jeg kun en veldig liten vennekrets igjen. Han ble hele livet mitt. Det var bare jeg og han.

«Nora» er student i Trondheim og var over flere måneder i et forhold med en voldelig mann. Nora er ikke hennes ekte navn, men navnet vi bruker for henne da hun ønsker å være anonym. Hun ble utsatt for fysisk, psykisk, materiell og seksuell vold. Dessverre er Nora langt fra alene. Tall fra Kriesentersekreteriatet viser at én av fire kvinner har blitt utsatt for én eller annen form for vold eller trussel om vold. Samtidig er det like mange menn som kvinner som rapporterer om mindre alvorlig partnervold.

Vil fjerne tabuet

Vold i nære relasjoner er fortsatt tabubelagt. Anders Holthe og Kristin Rymoen jobber begge på Kriesenteret i Trondheim. De frykter at skammen gjør at det finnes store mørketall og hindrer mange fra å søke hjelp. Rymoen forteller at det ikke er uvanlig å tenke at det er noe i veien med den som opplever vold fra kjæresten, og at man dermed er redd for å bli sett på som dum eller svak.

– Det er viktig å forstå at det ikke er noe galt med den som opplever det. Det er ingen egen gruppe som opplever vold fra kjæresten sin, dette kan virkelig skje hvem som helst. Når man er i det voldelige parforholdet, ser man alt det gode. Det føles mer nyansert enn at man bare kan gå, noe det er lett å si når man ser forholdet fra utsiden, sier Rymoen.

Holthe, Rymoen og Nora er alle enige om hvordan man skal klare å

fjerne tabuet rundt vold i relasjoner. Vi må snakke mer om det i det offentlige rom og belyse temaet.

Hva er vold?

Vi er alle kjent med begrepet vold. Det gjør vondt og skader. Samtidig er det ofte kun slaget eller blåveisen man tenker på som bevismateriale for at vold har funnet sted, men det er mye mer som inngår i begrepet. Anders Holthe, driftskoordinator på Kriesenteret i Trondheim, trekker frem definisjonen til Per Isdal fra 2003 når han skal forklare oss hva vold egentlig er:

«Vold er enhver handling rettet mot en annen person, som gjennom at denne handlingen skader, smerter, skremmer eller krenker, får denne personen til å gjøre noe mot sin vilje eller slutte å gjøre noe den vil».

Dette er en lang og lite håndfast definisjon, men som samtidig gir oss en forståelse for alt vold kan innebære. Ikke minst viser det hvor vanskelig det kan være å oppdage, selv hvis det skjer mot en selv. Fysisk, psykisk, digital, materiell, økonomisk og latent vold er bare noen av formene for vold en kan utøve. Ofte er det en kombinasjon av flere av disse, noe Nora opplevde. For den voldsutsatte kan det ha store konsekvenser. Nora forteller at hun mistet seg selv:

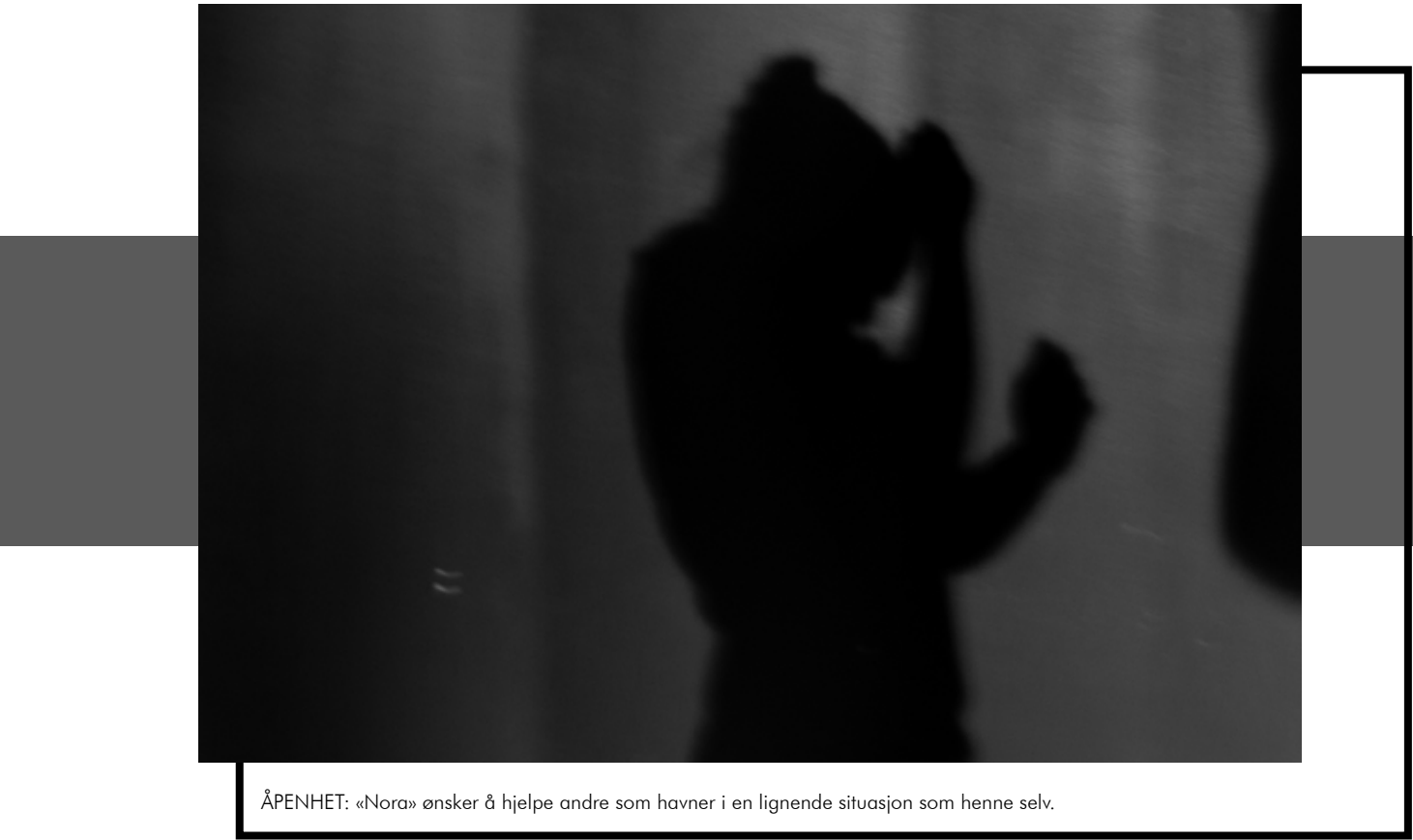
– Jeg gikk fra å være veldig glad og selvsikker, med et veldig positivt syn på livet, til å synes ingenting om meg selv, mer eller mindre. Jeg ble veldig innesluttet og utviklet en panikkangst som fortsatt er veldig sterk. Jeg kjente ikke igjen meg selv.

MØNSTER: Kristin Rymoen ser noen likhetstrekk i forhold hvor vold skjer.
FOTO: Privat

SØKE HJELP: Anders Holthe ønsker at flere som er i voldelige relasjoner, skal ta kontakt med Kriesenteret.
FOTO: Privat

ÅPENHET: «Nora» ønsker å hjelpe andre som havner i en lignende situasjon som henne selv.

Tegn på vold

Selv om alle voldelige relasjoner er ulike, sier miljøterapeut Kristin Rymoen ved Kriesenteret i Trondheim at hun kan se noen mønstre blant forholdene hvor volden rammer.

– Ofte starter forholdene veldig intenst, og det blir fort seriøst. Personen vil vite alt og dere forteller hverandre alt. Hemmeligheter, problemer og fortid. Dette kan føles veldig sterkt og fint. Senere kan alt du har fortalt, bli brukt mot deg, for å true deg eller på andre måter kontrollere deg, forklarer hun.

Videre forteller Rymoen at problemer, utfordringer og fortid som voldsutøveren har fortalt deg, blir noe du alltid må ta hensyn til. Ofte er det hvor

vondt personen har hatt det før som blir både en unnskyldning for utøving av volden, men også den voldsutsattes grunn til å bli.

– For eksempel at forrige kjæreste var utro, og at hen derfor er ekstremt sjalu og krever at man for eksempel ikke har venner av interessant kjønn. Den voldsutsatte vil ofte hjelpe kjæresten sin og være den hen har savnet. Voldsutøver vil ofte gjenta hvor viktig kjæresten har blitt, og at hen aldri har hatt noe så bra i livet sitt. Hen sier kanskje at hen ikke vil leve uten.

Nora opplevde at hun syntes synd på voldsutøveren. Han fikk henne til å føle seg slem og hun ville hele tiden bevise overfor han at hun ikke var det. Dette vil gjøre det ekstra vanskelig å

forlate forholdet utdyper Rymoen. Hun sier at hun i møte med voldsutsatte ofte opplever mye fokus på voldsutøver og hvor vondt hen har det eller har hatt det.

– Voldsutøveren kan i noen tilfeller bruke styrkene dine mot deg. Hvis du er en veldig snill person, vil voldsutøveren kanskje si at hvis du hadde vært snill, hadde du tatt hensyn til meg nå, forklarer Rymoen.

Verden blir mindre

Rymoen forteller at voldelige relasjoner ofte blir veldig isolerende for den voldsutsatte. Man blir alt for en person. Dette kan oppleves som veldig viktig, men det blir ofte en rolle man konstant prøver å opprettholde ved at man

velger bort andre i livet sitt. Det gjør at voldsutøveren får mye kontroll og ofte gradvis lager regler som virker begrensende på den voldsutsattes frihet.

– Det finnes mange måter voldsutøveren kan bestemme at du ikke kan møte venner. Hen kan si: «du får ikke lov til å møte vennen din», «hvis drar til hen, så drar jeg fra deg», «venninnen din er en hore», «hvorfor er det så viktig å møte dem når du har meg?» eller «jeg sitter utenfor mens du er med dem». Det kan etter hvert bare holde med et blikk fra voldsutøver for at kjæresten tenker at det blir mindre mas hvis hen ikke møter vennene sine.

Volden kan skje så indirekte og gradvis at det er vanskelig å sette ord på og se at det skjer. Plutselig er man satt i et system, uten at man skjønner hvordan det skjedde:

– Verden blir mindre og du forsvinner mer og mer. Hele verdenen fylles av hens behov og krav, sier Rymoen.

Hvor går grensen?

Nora opplevde at hennes nye relasjon fort utviklet seg til å bli usunn.

– I starten kom han med små sårende kommentarer på utseende og nedlatende kommentarer om meg som person. Videre kunne han få meg til å føle meg heldig for at han likte meg, tross alt. For eksempel «du bør bruke sminke. Du er veldig rar, men jeg liker deg uansett».

Nora forteller at de stadige kommentarene brøt ned selvfølelsen hennes sakte, men sikkert, og gjorde henne avhengig av å få partnerens bekreftelse.

– Han fikk meg til å tro at han var den eneste som kunne like meg.

I en relasjon hvor grensen stadig dyttes foran deg, er det vanskelig å si stopp. Nora forteller at hun ble i forholdet mye lenger enn hun ønsket. Hun innså at hun ikke hadde det bra, og ville bort. Allikevel tok det lang tid før hun til slutt klarte å gå. Det var mange grunner til det:

– Det var en blanding av at jeg var glad i ham, kontroll, redsel og frykt for

livet uten ham. Han var hele verdenen min og jeg trodde ikke jeg fortjente eller kunne få noe bedre. I tillegg hadde han kontroll over alt: meldinger og sosiale medier. Jeg hadde ikke mye rom til å finne ut av hvordan jeg skulle komme meg bort.

Nora sier videre at det sjeldent bare er negative sider. De gode stundene og den dårlige samvittigheten voldsutøveren påfører den voldsutsatte, gjør at mange blir lenger, tror hun.

– Det er en person man har mange fine minner med også. Det er følelser inne i bildet. Han var der når jeg var glad og hadde det fint, trøstet meg når jeg var lei meg, og gjorde livet mitt veldig vondt.

Veien ut

Til tross for de sterke følelsene klarte hun tilslutt å komme seg ut av forholdet.

– Det var dagen før en eksamen. Han kom hjem til meg og oppdaget at jeg hadde snakket med en barndomskompis om morgendagen. Han ble sur og ville at jeg skulle slette ham overalt på sosiale medier, og etter hvert andre venner også.

Til slutt truet kjæresten til Nora med at han kom til å skade seg selv hvis ikke hun hørte på hva han sa. Han knuste et vannglass og kuttet seg selv med det, slik at han begynte å blø.

– Etter å ha stoppet blødningene og fått roet ham ned, kjørte vi en tur for å snakke. Han begynte plutselig å kjøre veldig fort og jeg ble livredd. Etter

hvert fikk jeg ham til å stoppe. Han bråstoppet og tok deretter kvelertak på meg. Det ble svart.

Nora våknet etter hvert og ante ikke hva som hadde skjedd. Da hun kom til seg selv, lot han som om hun hadde sovet lenge, og at alt bare var en drøm. Likevel var Nora sikker. Hun hadde nådd en bunn og bestemte seg for at nok var nok. Hun bestilte fly til et familiemedlem og fikk støtten og veiledningen hun trengte for å oppsøke profesjonell hjelp.

– Det var veldig spesielt og vondt, men samtidig en stor lettelse.

Nora tok kontakt med Trondheim krisesenter, der hun bodde noen dager og fikk tilbud om både psykolog og videre oppfølging.

– Jeg tenkte ikke at min situasjon var så alvorlig, men de fikk meg til å skjønne at det ikke var greit, og at jeg fortjente å ha det bra.

Terskelen finnes ikke

Vold rammer veldig mange av oss og kan gi store negative konsekvenser. Gjennom åpenhet håper Krisesenteret i Trondheim og Nora å hjelpe flere som havner i et voldelig forhold. Rymoen kommer med noen ting det er lurt å tenke på, hvis man skal inn i eller er i et forhold:

– Et forhold tar mye tid, men det skal ikke ta over hele livet ditt. Kjæresten din skal være glad for at du har egne venner og egentid. Pass på at personen

unner deg alt godt. Det du vil er viktig, ikke hva kjæresten vil. Hen skal ikke bestemme over alt i livet ditt og du må ta vare på deg selv. Er du redd for hva kjæresten skal si eller gjøre? Tilpasser du deg hele tiden til kjæresten? Er du mer opptatt av hens behov enn dine egne? Prøv å være ærlig med deg selv.

Er dette noe man kjenner seg igjen i, så er det viktig å vite at hjelpen alltid finnes. På spørsmål om når man skal oppsøke hjelp, er Holthe hos krisesenteret klar i sin tale:

– Jeg synes man skal lytte til den første magesfølelsen. Uansett om man ønsker råd eller veiledning vedrørende et usunt forhold, om man er usikker på om en relasjon man står i er dårlig eller uutholdelig. Det er ekstremt lavterskel, terskelen finnes ikke.

Tilbudet gjelder alle

Tilbudet på krisesenteret gjelder for alle, uansett kjønn og legning. Rymoen er opptatt av å understreke at kvinner kan være like ille som menn i en voldelig relasjon. Kvinner kan bruke fysisk vold, men bruker særlig psykisk vold.

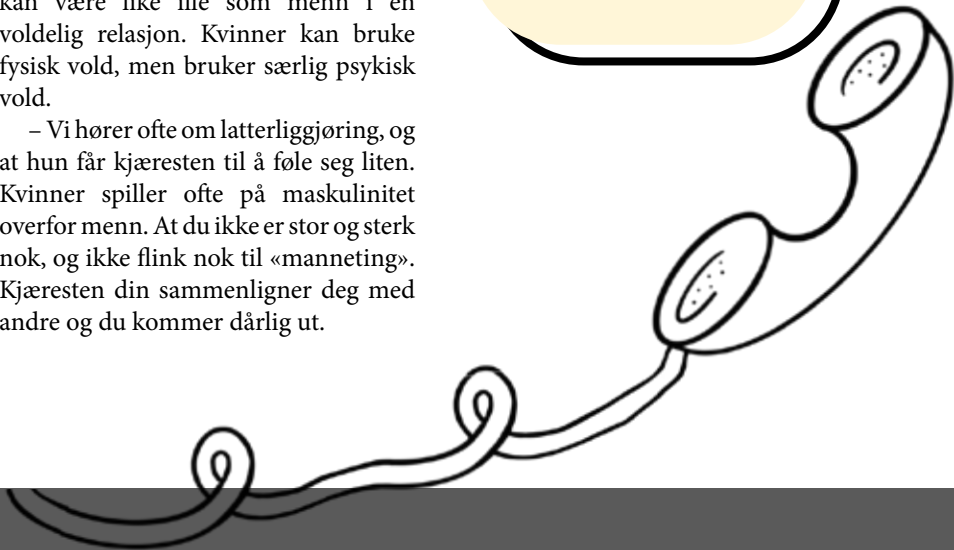
– Vi hører ofte om latterliggjøring, og at hun får kjæresten til å føle seg liten. Kvinner spiller ofte på maskulinitet overfor menn. At du ikke er stor og sterk nok, og ikke flink nok til «manneting». Kjæresten din sammenligner deg med andre og du kommer dårlig ut.

Det er mulig å kontakte krisesenteret for seg selv eller andre, også bare for å snakke om forholdet sitt hvis noe føles feil. Dette gjorde Nora. I dag har hun kuttet all kontakt med mannen som utsatte henne for vold. Til tross for gode og dårlige perioder ser hun lyst på fremtiden, og hun har en beskjed til alle som havner i en lignende situasjon som henne:

– Når man er i en slik relasjon, er det lett å tenke at det er sin egen feil. At det er en selv som har forårsaket det. Sannheten er at det bare er en som har skylden, og det er den som utøver volden. Man skal aldri tenke at det er meg og mitt ansvar. **UD**

Krisetelefonen i Trondheim:
73523420

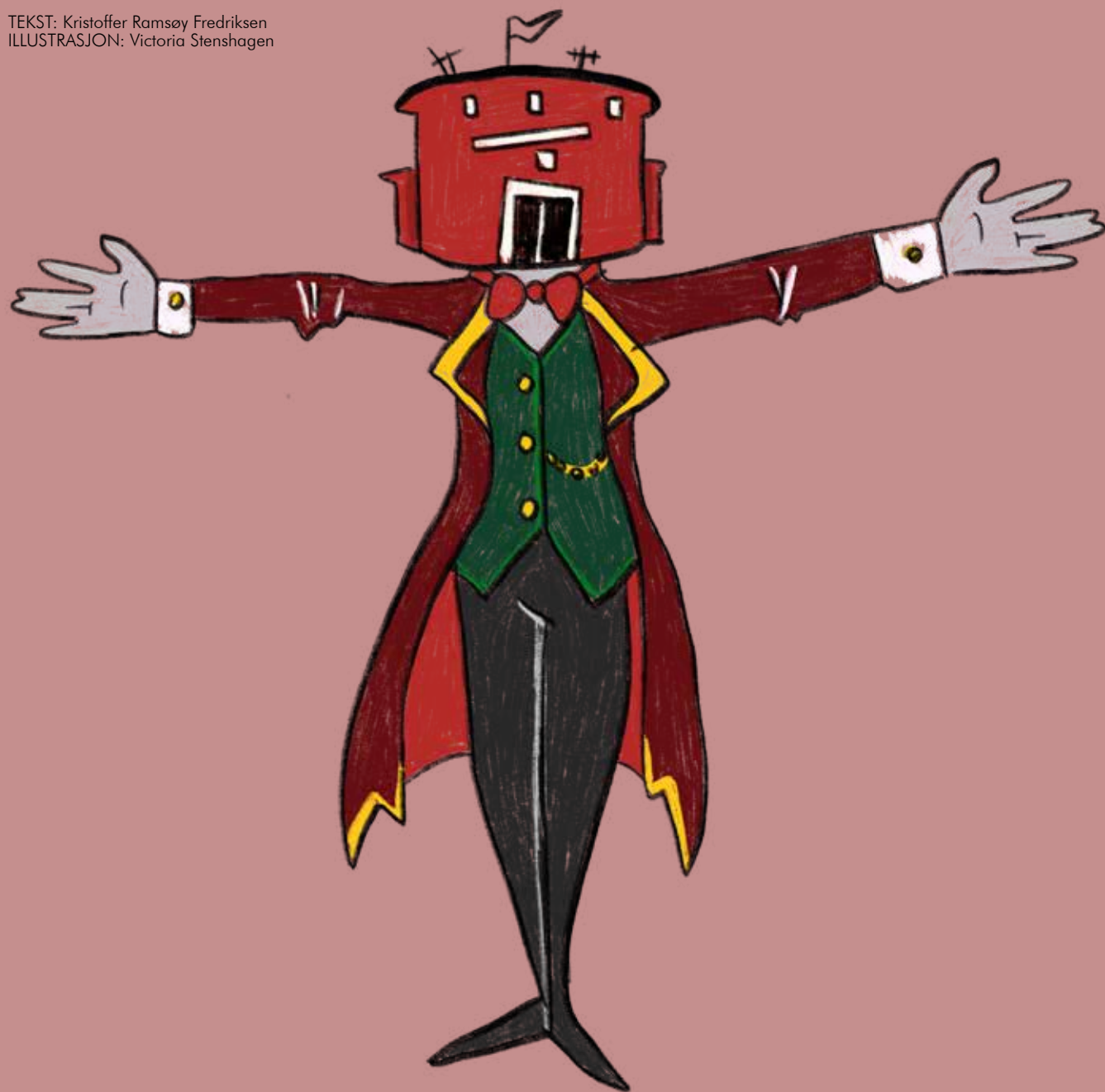
Vold- og overgrepslinjen:
116 006

Historier fra Trondheims minst pålitelige jungeltelegraf

Det så ikke så annerledes ut som du skulle tro, da det var oldemor og oldefar som vrikket på hoftene inne på Samfundet.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen
ILLUSTRASJON: Victoria Stenshagen

Det røde huset er i dag like synonymt med Samfundet som ski er med nordmenn. Men det var ikke der Studenter-samfundets første møter var. De forekom i festsalen på Norges tekniske høgskole, én av forløperne til det som i dag er NTNU. Festsalen var altfor liten, selv for en linjeforening.

Da NTH gjorde om denne salen til en tegnesal i 1912, ble Samfundet nødt til skaffe seg nye lokaler. Dermed gikk det til at Emil Melle med pågangsmot, vilje, dumdristighet og lettsindighet på mystisk vis presterte å kjøpe den gamle sirkusbygningen ved siden av Prinsen kino, uten egentlig å ha noe å kjøpe den for.

Bygget vi kjenner i dag, ble påbegynt i 1927 og har cirka 300 rom fordelt på minst 40 ulike gulvnivå. Faktum er at ingen faktisk vet nettopp hvor mange rom det er, på grunn av flere ombygginger og mangelfulle plantegninger. I disse mange hundre rom er mange historier gjemt.

At bygget noen ganger refereres til som en ren labyrint, er ikke dermed helt med urette. Kanskje er det lurt å benytte seg av den røde tråd for å finne veien ut igjen.

Komitéeer og økonomi er fandens løsning

16. desember 1910 klokken ett på natten på Rørosbanen mellom Kristiania og Trondheim ble den første avgjørelsen av Samfundets lederkomité tatt, med flertall tre mot to. De skulle

sette opp revyen «Jomfruen» istedenfor «Studenterløier». Det skulle ha seg slik at ikke bare er dette den eneste avgjørelsen en slik komité noensinne har gjort på Samfundet, men studentteateret, SiTs forgjenger, opphevde avgjørelsen like etter.

Det var ikke bare komitéer som skapte trøbbel for Samfundet; lenge led de under store finansielle problemer. En lang periode var de nødt til å leie ut mesteparten av lokalene på huset. I denne turbulente perioden måtte man smygge seg mellom husmorlag, fiskeentusiaster, strikkeklubber og andre leieboere for å få seg en øl på Klubben, Samfundets ene frisone fra utleie til utenforstående. Tenk deg å danse i Bodegaen mens Gertrud prøver å lære bort smørkjerning.

Pølseskandalen

Finansieringene er heller ikke de eneste problemene Samfundet har hatt opp gjennom årene. I dets oppstart var det stadige krangler med Trondhjems tekniske læreanstalt (TTL), noe som kulminerte i et møtereferat i TTL sin egne avis Fremad, februar 1911:

«Saa var det serveringen av pølserne!!! Hvorfor ikke sørge for nogen bestemte til at servere disse, saa det muligens kunde blit pølser til alle sammen! Naare komiteen utsteder flere end det beregnede antal billetter, hvorfor saa ikke sørge for det tilsvarende antal pølser.»

Dette var det eneste fellesmøtet mellom de to partene. Det forekom dog noe samarbeid mellom Samfundet og TTL. Deriblant oppstod det paradoksale tilfellet at Studenten, hovedrollen i samfundetrevyen «Maxis» ved premieren i 1913, ikke ble spilt av en student, men noen fra TTL istedenfor.

Underjordisk festtrikk

Strossa, i kjelleren på Samfundet, er et sted det verserer mange historier rundt. Strossa skal etter sigende ha vært det første stedet i Norge hvor det ble reklamert med toppløs servering. Det er mangel på bilder, av forståelige årsaker. Én viktig årsak er at det var et reklamestunt, og ikke noe som faktisk skjedde.

Dette er dog ikke den eneste myten som omhandler Samfundets dypeste rom. Det finnes en historie om at det en gang på 30-tallet var en gjeng studenter, ledet av en deltidsstudent og -trikkefører, som tok spadene fatt. De skal ha gravd et hull under Samfundet, for så å ha kjørt en kondemnert trikk inn under bygget og brukt det som privat festplass. Tenk å grave ned nattbussen hjem fra Samfundet, men med servering av øl.

De offentlige kildene hevder derimot at en strosse ble gravd ut under UKA-67, ment som en utvidelse av Herreklubben. Strossa ble da Trondheims første diskotek, en pub kalt Pub-a-gogo. I 2000 ble Strossa igjen overtatt av frivilligheten,

og i 2019 omgjort til ginbaren vi kjenner i dag.

Tysk okkupasjon av Storsalen

Historier har også blitt formet rundt de få årene innehaverne av Samfundet verken var Gertrud med smørkjernen eller selvdiagnostiserende psykologistudenter med pils på resept. I årene 1940–45 ble det talt tysk i det røde hus ved Elgeseter bro, og i Storsalen holdt sirkusshow med ponnier.

Da studentene fikk gjeninnta sitt eget hus den 8. mai 1945, så de seg rent nødt til å skuffe hestemøkk ut av Storsalen. Ni dager senere, og bare med en lett eim av ammoniakk i luften, samlet det seg 14 000 mennesker i Storsalen for å synge kongesangen og «Ja, vi elsker».

De Sorte Faars Ridderskab

Den 7. juni samme år kom også Hertugen av Belfaar, De Sorte Faars Ridderskab's høyeste beskytter, på besøk, eller som han er bedre kjent på folkemunne: Hans Kongelige Høyhet kronprins Olav.

Dette ridderskapet, med sine mangfoldige ordspill basert på sau og intern humor, går helt tilbake til 1916 og er stiftet for å ære særdeles god tjeneste i frivilligheten.

Bak denne ordenen står den mystiske figuren Hans Væderhæftighed Herren og Stoermesteren H.M. Grisen. Denne tittelen har han hatt siden 1916, og han besitter den fortsatt. Særdeles få har sett ham i det daglige, og de som har, nekter å dele detaljer.

Hans natur er bestridt, men han skal ha vært representert ved ridderpromosjonene i 1918 og 1920 av den daværende formannen, hvis ansikt er sagt å ha båret preg av «overnaturlig stupiditet».

Et eksempel på naturlig stupiditet finner vi i det første nummeret av «Avisen», forløperen til Under Dusken, hvor forsiden rett og slett ikke er ferdig. Møtet hvor forsiden skulle presenteres, hadde nemlig blitt fremskyndet samme dag, så tegneren ble aldri ferdig. Prokrastinasjon skjedde med andre ord da også.

Slitne gamle lokaler

Kanskje var det derfor det i en tidligere utgave at dette magasinet ble erklært at «Våre (Samfundets, journ. anm.) lokaler er i en miserabel forfatning, vårt leseværelse er verdens største rothus, det stinker i gangene, det drypper fra takene, det slarker i dørene og de få lenestolene har som regel 3 ben (...)» Dette ble skrevet i 1915, mange år før det røde huset stod ferdig i 1929.

Kanskje er det ikke overraskende at et hus med smale og trange ganger, bortgjemte rom og et klientell fullt av ungdommelig fantasi og alkoholtoleranse er opphav til én og annen myte; det er få plasser jungeltelegrafen har flere knuter på tråden enn på ferden fra Bodegaen til Klubben.

Når nybygget etter planen skal stå klart om litt over ett år, er det 98-års jubileum for bygget. Det at det akkurat ikke er et 100-årsjubileum, er på sin egne rare måte svært passende for Studenter-samfundet.

Historiene er hentet fra: *Studenter i den Gamle stad, Studenter-samfundet i Trondhjem gjennom 25 år, Vår egne lille verden: Studenter-samfundet i Trondhjem*, Samfundets arkiv og Radio Revolts podcast *Huset*.

O OG RØDT KORT OG GULLBALL

Det er trist og uventet for en ellers så nøktern fotballbransje å endelig måtte gi etter for pengene. Vent, nei. Det er vel ikke uventet i det hele tatt at idrettens svar på Onkel Skrue skulle finne på å gjøre en kynisk avtale for å få litt ekstra grunker. For Rosenborg ballklub velger nå å assosiere seg med Sorare, et NFT-selskap som lager digitale fotballkort knyttet til kryptovaluta. Noe som krever store mengder strøm for å produsere og oppbevare.

NFT er et konsept som er vanskelig å forklare, da selv deres største supportere ikke klarer å gjøre det uten å bruke konspirasjoner og ord som «web3» og «blockchain», som enda færre forstår. Enkelt sagt er det som Pokémonkort, men du får bare kvitteringen, ikke kortet. Men disse kvitteringene er umulige å kopiere, hevder NFT-tilhengerne. Dette har blitt motbevist. Man burde heller ta Solan Gundersens ord til ettertanke: «Det vanskelige er en bagatell, det umulige en utfordring.»

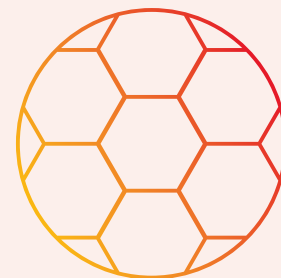
Det er ikke fjernt å anta at dette kommer av en korttenkt avgjørelse tatt av et styre uten forkunnskaper om miljøskadene dette promoterer. Fotballen har en rolle i å løse klimakrisen og Rosenborg er nødt til å være en del av det. Så stem i, folkens: Å Rosenborg, å Rosenborg er Trondhjems største narr. Å Rosenborg, å Rosenborg tar rødt kort hjem i dag. Vi reiser oss over NFT, så trållungan får sjå, at ingen ønsker NFT, å hiv å hiv, å hiv, det ut.

Når krig eller tragedier inntreffer, kan det være vanskelig å ta for seg noe annet enn sorgen og frykten. Noe så banalt som idrett faller lett bort. To av Norges medaljevinnere under EM i friidrett i München har opplevd slike motbakker, men allikevel har de karret seg helt opp til toppen.

Pål Haugen Lillefosse mistet sin mor i 2018 da han kun var 17 år gammel. Etter bronzen i München var hans mor det tankene verserte rundt først. Det er selvsagt, En sterk idrettsmann kan nå ære sin mor.

Om du som syv år gammel gutt rømmer fra en militærleir i Eritrea, tenker du nok ikke på at du nesten 30 år senere skal ta sølv på 10 000 meter i EM for Norge. Men det gjorde Zerei Kbrom Mezngi, som for bare noen år siden vurderte å legge opp for å bli drosjesjåfør.

Gullballen går dermed til disse to. I et land med Ingebrigtsen og Warholm, som tar gull på løpende bånd, er de like verdige å bli æret gjennom det ganske land. For deres motgang, deres karakter og deres prestasjoner er de begge mer enn verdige vinnere.

Tekst: Kristoffer Ramsøy Fredriksen

Matspalte:

Eplepai med personlighet

Når høsten kommer og du har lyst på noe søtt, er denne varme paien perfekt. Vil du gjøre den enda søtere, kan du ha vaniljeis til.

TEKST: Tuva Martine Ambjørseiet | ILLUSTRASJON: Tallak Lie

Pai er overraskende lett å lage og det klassiske paiskallet kan fylles med nesten hva som helst av ingredienser. Til denne oppskriften fylles paiskallet med epler, sukker og kanel for å skape en klassisk søt pai som tar litt over to timer å lage.

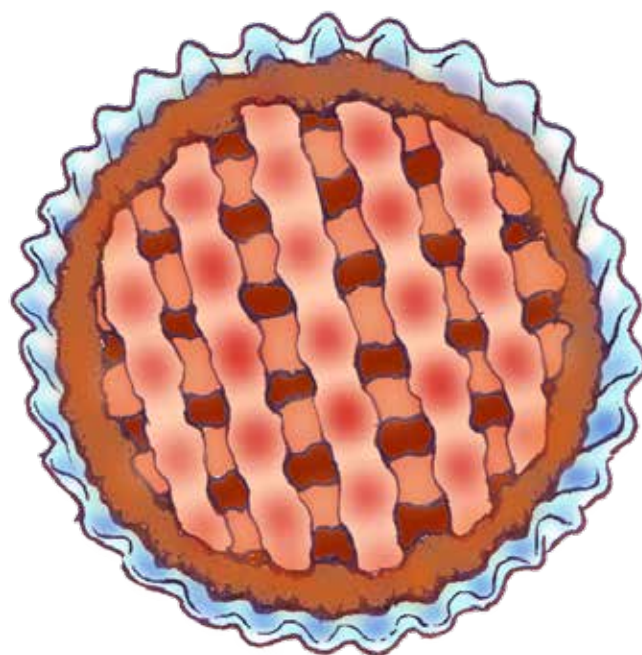
Ingredienser:

Til paiskallet:

150 gram mel
150 gram melis
150 gram romtemperert smør
1 egg

Til paifyllet:

To epler
110 gram smør
3 spiseskjeer mel
½ dl vann
1 dl hvitt sukker
1 dl brunt sukker
2 teskjeer kanel
1 teskje kardemomme

Fremgangsmåte:

1. Først lager du paiskallet. Kna sammen like mengder mel, melis, smør og ha i ett egg. Deretter setter du paideigen inn i kjøleskapet og lar den stå der i én time.
2. Start med å smelte smøret i en kjele. Når smøret har smeltet, rører du inn mel.
3. Rør inn vann, hvitt og brunt sukker og kanel. Kok opp, og fjern deretter kjelen fra plata og sett den til sides.
4. Deretter skreller du eplene og skjærer dem i tynne skiver.
5. Fordel mesteparten av paideigen i en paiform, men la ¼ være igjen. Dette skal brukes til å lage pailokket.
6. Nå skal vi fylle paien. Fordel epleskivene utover i paibunnen. Hell deretter paifyllet fra kjelen over eplene.
7. Med resten av paideigen lager du åtte strimler som skal legges som et lokk på toppen av paien. Legg deigstrimlene i et rutemønster over fyllet.
8. Stek paien på 180 grader i omtrent én time.

En sulten kveld på Sesam

De fleste kvelder på Samfundet fører til Sesam. Studentkunder forteller om kjærligheten til spisestedet.

TEKST: Emma Lykken Gaustad | FOTO: Pia Arntsen

ALT ER GØY: Hasan Nurullah Sahin synes alt er gøy med å jobbe nært studentene.

Det er torsdag kveld, den siste uken av faddertiden. Jeg står sammen fotografen utenfor Studentersamfundet. Både på venstre og høyre side av Samfundets hovedinngang ligger spisestedet Sesam.

Vi er omringet av studenter iført alle slags antrekk; fra oktoberfestdrakter til Hawaii-skjorter eller overhodet ingen skjorte. Flere kan sees gående med aluminiumspakkede kebaber

En horde med mennesker slippes av en buss på andre siden av veien. Stort sett alle løper over veien når de ser det er klart, og flere går målrettet inn på Sesam.

Klokken er rundt 22:45, og en jente i følget blir forbauset over at vennene går inn på Sesam nå.

– Hæ? Skal dere ha mat *før* byen?

Da vi tar en tur inn på det som kalles «kebab-siden» til Sesam observerer vi en student som kommer inn på Sesam, går bort til skranken og sier: «Du vet hva jeg vil ha, og gjør den ekstra sterk.»

Hyggelig med fulle folk på jobb

Fotografen og jeg trasker inn på det som ofte kalles burgersiden av Sesam. Her møter vi Hasan Nurullah Sahin, som er daglig leder. Sahin er blid og utadvent, og tar godt imot oss fra første øyeblikk.

Sahin forteller at de tok over Sesam i 2019 da sjappa/restauranten/stedet(?) hadde et eierskifte.

De åpner dørene klokken tolv på dagen og holder åpent til klokken tre på natten.

– Vanligvis kommer det flest folk fra og med klokken åtte på kvelden og helt frem til stenging klokken tre, forteller Sahin.

De jobber mye med studenter, noe Sahin forteller at han trives med.

– Vi treffer mange fulle folk i løpet av en vakt, og da skjer det selvfølgelig litt av hvert, men det er bare gøy, sier han fornøyd.

Vi avbryter samtalen vår da en gjeng studenter utkledd i diverse kostymer strømmer inn døren. Sahin og tar imot hver enkelt person med et smil og et «heisann!».

En student iført svart kjole og rød leppestift bestiller seg en burger. Han setter seg ned på en stol og sier: «Dere tjener godt på meg denne uken. Det blir burger hver eneste kveld.»

Alle blir sultne samtidig

Sahin forklarer at de er nødt til å være veldig effektive. De rolige periodene er kortvarige.

– Studentene kommer ofte samtidig, og alle er sultne, påpeker han med et smil.

Resten av de ansatte nikker når Sahin forteller at det blir veldig hektisk til tider.

– Det kan bli litt tungt for oss, men det går fint, sier han.

På grunn av pågangen på kveldstid serverer de ikke hele menyen, slik som de ellers gjør på dagtid.

– Vi serverer kun en størrelse i burgere akkurat nå; 160g.

Sahin forklarer at dette er fordi de ellers ikke får nok tid til å tilberede maten for å servere alle som vil ha.

– Hvis vi kjører hele menyen rekker vi det ikke.

– Men nå starter jobben, sier Sahin og ser ut døren.

Det svermer av studenter på gaten utenfor, og flere av dem ser ut til å ha satt siktet på dørene til Sesam.

Lenge leve kyllingburgeren

Medisinstudentene, Camilla Kvamme og Line Kristin Sørum sitter på benken utenfor Sesam og spiser pommes frites.

De vurderer å dra inn på Studentersamfundet, og derfor er en liten matbit fra Sesam midt i blinken.

Sørum forteller at hun dro på Sesam for første gang i fadderuken sin for fire år siden.

– Jeg ble bare med noen på Sesam en kveld etter vi hadde vært på Samfundet, utdyper hun.

De tror at grunnen til at de nå sitter her og spiser mat fra Sesam trolig er nettopp beliggenheten.

– Det er nærmere der vi bor, samt Samfundet, naturligvis, forklarer hun.

Kvamme legger gledelig til at billige pommes frites også er del av grunnen til at de sitter her nå. Hun forteller at hun skal inn på Samfundet når hun har spist opp pommes frites sine.

Mens Kvammes favoritt virker å være pommes frites, forteller Sørum sørgelig om kyllingburgeren hun ikke har fått tak i de siste gangene hun har vært på Sesam.

– Jeg savner kyllingburgeren. Derfor kjøper jeg aldri burger lengre. Det kan

du skrive! Kanskje de tar den tilbake, ler hun.

Jeg spør dem om de har opplevd noe rart eller spesielt i forbindelse med å være på Sesam, eller sitte utenfor og spise slik som nå.

– Ja, men samtidig: Jeg synes ingenting er rart i fadderukene, forklarer Sørum.

Først og fremst fyllamat

Informatikkstudenten Jakob Elias Relling er på sitt andre år på studiet og er godt kjent med Sesam. Vi finner han sittende på bussholdeplassen utenfor Samfundet med en kebab i hånden.

– Som regel stikker jeg innom Sesam etter at jeg har vært på Samfundet, sier han.

Relling reflekterer rundt påvirkningen av alkohol på nytelsen av maten.

– Har du promille synes du det er godt med kebab uansett. →

BILLIG FRIES: Camilla Kvamme og Line Kristin Sørum stopper innom for lojalitetens skyld, og billige fries.

Maten på Sesam får terningkast fire av Relling, som samtidig tilføyer at han ikke er sikker på om maten ville fått like høy score om han skulle vurdert den i edru tilstand.

– Jeg har ikke opplevd å spise på Sesam mens jeg har vært edru enda, forklarer han.

Relling sier at han vil anbefale alle andre som er i området om å kjøpe seg kebab på Sesam.

– Eller hamburger forsåvidt! Hamburgeren er også veldig god, men kebab er min favoritt, forteller han og gjør en liten hilsning med kebaben.

Å dele en kebab

Vi blir litt forundret når vi får øye på enkelte mennesker med strøpebukse på hodet. På trappa til Samfundet ser vi tre stykker sittende og spise noe vi gjetter kommer fra Sesam.

Fadder for bygg og miljøteknikk, Åshild Grytaas, forteller at de naturligvis er utkledd som Pitbull, ettersom det er faddergruppas tema for kvelden.

Sammen med Grytaas sitter to av hennes fadderbarn; Brage Løver og Fredrik Lunde, som forteller at de gikk for kebabrullen fra Sesam i kveld.

Grytaas forteller at hun er vegetarianer og for øyeblikket spiser en falafelburger.

– Det er første gang jeg spiser burgeren, men jeg har ofte spist falafelrullen og den er veldig god, meddeler hun og tar en ny bit av burgeren sin.

Fadderbarnet Løver forteller at etter å ha vært inne på Samfundet og danset og moret seg, er man gjerne litt sultne når man går ut hoveddørene.

– Når man da får øye på en kebab-sjappe er det veldig lett å bare gå rett inn, forklarer han.

Grytaas sier seg enig i at plasseringen til Sesam har masse å si.

KEBAB-VURDERING: – Jeg har aldri smakt kebaben i edru tilstand, Jakob Elias Relling

– Det lukter godt, så man blir litt dratt mot det med en gang man kommer ut.

Lunde er enda et fadderbarn og han forteller at han gledelig gir Sesam terningkast fem, til tross for at det er enighet i gruppen hans om at maten er litt dyr.

De vil anbefale å dra på Sesam om man har vært ute på byen og har lyst på en liten matbit.

– Det er ikke sånn at maten er verdens beste, men det er perfekt plassering og rask levering, så da funker det, fastslår Løver.

Første kvelden i fadderuka forteller Løver at faddergruppa var på Samfundet. Han ble da spurt av ene faddereren om å dele en kebab.

– Det var en veldig fin måte å bli kjent på, ved å dele en kebab, reflekterer han.

Klasseforskjell på venstre og høyre side

Gruppen får nå selskap av nok en fadder for bygg og miljøteknikk. Bjørn Brørvik slenger seg raskt med i samtalen når han hører at vi prater om Sesam.

– Ikke besøk kebabsiden, hold dere til burgersiden, sier han med en gang.

Brørvik mener det er fort gjort å havne i kebabkøen da man går ut av Samfundet en sen kveld, men han vil fraråde det.

– Det er klasseforskjell på maten, påstår han.

Ettersom han mener burgeren er bedre enn kebaben, gir Brørvik Sesam alt i alt terningkast fire.

Han glemmer ikke fadderrollen og tilføyer at han uansett vil anbefale alle å spise noe etter de har vært ute og festet.

– Det viktigste er å spise noe, spesielt nå i fadderuka når det er så hektisk.

Gode råd fra Sesam-gåere

Kvamme og Sørum konkluderer med at maten i seg selv får terningkast

fire, men takket være stemningen og atmosfæren får opplevelsen av å bestille mat på Sesam en femmer.

Hvis du skal til eller fra Studenter-samfundet er Sesam stedet å dra til for mat, ifølge jentene.

– Det er en del av studentopplevelsen. Du må ha vært her minst en gang, forklarer Sørum.

Kvamme forteller at Sesam ikke nødvendigvis er den plassen du drar innom hvis du er på fest i midtbyen.

– Hvis du drar til Sesam da er det ikke for kvaliteten på maten, det er for lojaliteten, avslutter hun. **UD**

KVELDSMAT: Bygg og miljøteknikk-studentene Brørvik, Grytaas, Lunder og Løver ender kvelden sin utkledd som Pitbull med kveldsmat på Sesam.

Trondheimsstudenten:

Dro vekk for å komme tilbake

Med en stappfull timeplan, et hav av interesser og ulike vennegrupper, syns Lasse selv at han er generell og kjedelig.

TEKST: Martine Louise Skulstad | FOTO: Sigrid Andreassen

Det er første forelesning i semesteret og jeg er spent på hva den har å by på. Jeg legger merke til at det kun er én student i klassen på knappe tjue studenter som prater. Det er ingen tvil om at Lasse Mostad er på rett plass.

Dopamin av å lære

Lasse tar en master i pedagogikk, med spesialisering i utdanning og oppvekst. Med en bachelor i psykologi fra Lillehammer og et årsstudium i pedagogikk fra NTNU, er det tydelig at Lasse er fascinert av menneskelig utvikling. Mye av tiden hans går til å dyrke ny kunnskap om alle slags tema og interesser.

— Jeg trekkes mot det å erverve meg kompetanse og kunnskap, og å bruke det for å kunne hjelpe andre. Jeg vil gjøre noe større og det lille ekstra for andre og meg selv. Det kommer godt

med i jobben som læringsassistent i pedagogikk, sier han.

Livet som masterstudent er et helt annet enn livet som bachelorstudent og Lasse liker at studiet gir et utgangspunkt for interaksjon, samtaler og diskusjoner. Lasse forteller at han elsker å kverne på egne tanker og oppfattelser.

— Det er et stort dopamintilskudd, sier han.

Det er første gang jeg har møtt noen som Lasse: noen som er like giret over reflekterende oppgaver som jeg er.

— Å få en god vennekrets som gir sosialt og faglig påfyll er noe av det mest minneverdige fra studietiden så langt, og gjennom pandemien var kollokviegruppen et lyspunkt.

Fremtidsplanene går ut på å bli en større del av det pedagogisk-psykologiske fagfeltet. Han forteller at kjæresten vurderer doktorgrad, og blir ikke overrasket om han går samme vei.

En allsidig mann

Nå for tiden jobber Lasse i barnehage, som har vært inspirasjon for valg av fagfelt, og fritiden går til hans stadig nye lidenskaper.

— Samboeren og jeg er også veldig glade i å spille *Pokémon Go* nå for tiden, sier han og ler lett.

Lasse legger mye i interessene sine, og interesser har han ikke akkurat mangel på. Han forteller om tiden med medier og kommunikasjon på videregående, og har siden det brukt mye tid med et kamera i hånden. Han var både fotograf for linjeforeningen sin i Lillehammer og ble medieprodusent for et klatrefirma.

— Jeg bruker fortsatt mye tid på flere former for medieproduksjon og er glad i å skape ting som gjør inntrykk.

Han forteller også om sitt dypdykk i treningsfysiologi og målet om å gjøre hverdagen så god som mulig gjennom

å prioritere ting som søvn, trening og kosthold.

— Jeg er også svært glad i musikk og hadde en periode hvor jeg var over gjennomsnittet glad i ukulele.

Lasse forteller at han nå foretrekker å lytte og synge med, og at musikksmaken strekker seg fra hiphop til indie.

Fordi Lasse er såpass aktiv, blir det fort sjonglering mellom timeplan og venner.

— Det er et luksusproblem å ha mange folk man trives å være med, men det er en utfordring å gi alle den oppmerksomheten de fortjener.

Jeg spør om han har problemer med å si nei, og hva han gjør når det blir for mange valg. Han latterliggjør sin egen metode for å ta avgjørelser: det gode, gamle myntkastet.

— Det er slik jeg får kontroll på livet. Jeg må lære at jeg ikke kan gjøre alt.

Fra hjemby har du kommet, til studentby skal du bli

Lasse er fra Trondheim, og dro derfor til Lillehammer for å få større selvstendighet og bedre mulighet til å definere seg selv. Der møtte han sin nåværende samboer. Men da hun kom inn på master ved NTNU, pakket de sakene og vendte snuten tilbake mot hjembyen til Lasse.

— Trondheim virket så stort og det virket vanskelig å komme inn i studenttilværelsen, til tross for alle muligheter og tilbud. Men da jeg kom tilbake, endret jeg mening.

Det er ingen tvil om at dette er en allsidig fyr med flere ting han virker å mestre godt. Lasse er definitivt en jovial type og praten har alltid en humoristisk klang. Men han syns selv han høres kjedelig og generell ut, og at han bare holder på med mange ting.

— Jeg skulle ønske jeg hadde én ting som jeg virkelig la sjelen i, noe å være spesielt glad i, sier han og ler lett.

En fascinasjon for tog blir nevnt som et alternativ.

Selvsikker og direkte?

— Hva er en ting andre bør vite om deg?

Til nå har Lasse vært rask til å svare, men nå blir han stille. Han prøver å tenke og lydbildet domineres av gjengen på volleyballbanen ved siden av oss. Han ber meg repetere spørsmålet.

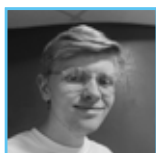
— Noen oppfatter meg som selvsikker og direkte, og at jeg kan snakke før jeg tenker. Ting kan komme frem på en annen måte enn jeg ønsker. Men jeg mener aldri noe vondt.

Selvsikker vil han ikke påstå at han er, men han synes heller at han har en sikkerhet i hvem han er og hva han sier. Vi blir enige om at han skal sende en melding om han kommer på noe mer spennende.

Ti minutter senere får jeg en melding: «Jeg er “ambidextrous”; jeg skriver med venstre hånden på ark og høyre på tavla.» **UD**

Dab-lisensen er for høy for frivilligheten

HÅKON SUNDBY
Journalist i Radio Revolt

ILLUSTRASJON: Serena Guler

I år har Studentmediene valgt å si opp Radio Revolts dab-leieavtale. Dette var en tung nyhet for oss. Radio Revolt har tross alt blitt sendt på det lokale dab-nettet i syv år, og var blant den første gruppen lokalkanaler som fikk konsesjon i Trøndelag. Likevel var dette en uunngåelighet, da dab-leien har en urimelig høy prislapp som på ingen måte er bærekraftig for en ikke-kommersiell studentradio som oss å betale for.

Etter vi startet å sende på dab har leieprisen tredoblet seg fra hva den originalt var. Vi har i flere omganger forsøkt å redusere utgiftene våre, ved å blant annet undersøke mulighetene om å kun sende i Trondheimsområdet, da studentene i byen i all hovedsak er vår målgruppe. Avtalen forutsetter derimot at vi sender både i region 26 og region 28, som inkluderer nesten hele Trøndelag, uten rom til forhandling. Vi betaler for åtte sendere, selv om vi kun ønsker å betale for én, som

til sammen blir en stor sum penger som er vanskelig for oss som frivillig studentorganisasjon å betale. Grunnet dette har vi vært fullstendig avhengige av pengestøtte fra Medietilsynet for å kunne sende på dab. I år var derimot pengestøtten vi fikk ikke tilstrekkelig, og vi har ikke lenger noen måte å betale den skyhøye dab-avtalen på.

Denne høye prisen er ikke et unikt problem for Radio Revolt, men et gjennomgående problem for mange lokal- og studentradioer i Norge. Det er i stor grad kun de største medieagentene som har mulighet til å betale slike utgifter, og mange lokalradioaktører har ikke det økonomiske grunnlaget for å betale for dette. Medietilsynet konkluderte nylig i en rapport om dette at man burde styrke tilskuddsordningen til lokale radioaktører, men pengestøtten har gått ned heller enn opp. Et slikt grunnlag tillater ikke for mindre, dugnadsdrevne ikke-kommersielle nisjeradioer å vokse, og det er rart at det skal være så vanskelig for en lokalradio å sende lokalradio.

Jeg syns det er viktig å fremheve at Radio Revolt er et tilskudd til

breddetilbudet og mediemangfoldet i Trondheim. Vi er den eneste lokalradioen som er laget av studenter og for studenter, og jeg syns det er viktig at vår stemme blir hørt, da få andre mediehus har fokus på dette. Vi ønsker å fremme tilbud og arrangement som er relevant for Trondheimsstudentene, og vi ønsker å fremme norsk musikk av lokale artister som ikke nødvendigvis får dekning av større mediehus. Det er viktig for kulturlivet i Trondheim at disse får en plattform der de kan blestes, og det er utrolig synd at vi nå har en kanal mindre å gjøre dette på.

Onsdag den 31. august hadde Radio Revolt sin aller siste sending på dab-nettet. Vi hadde en 24-timers lang direktesending for å markere «døden» av vår dab-lisens, med flertall av våre radioprater som bidro. Dette var mulig takket være alle de engasjerte parterne vi har på huset som tok dette arbeidet på strak arm. Det er leit at vi skal av dab, men dette er ikke en knekk i radioens motivasjon. Vi skal fortsette å lage radio for studenter, på FM og på nett. Det er likevel frustrerende at studentbyens eneste studentradio blir skjøvet av lufta på denne måten.

RADIO REVOLT

DIN STUDENTRADIO I TRONDHEIM.

Lytt på FM, som podcast
eller på radiorevolt.no

Bøkene å glede seg til

HØSTEN 2022

Årstiden for å sitte inne med en god bok er på vei. Her er et mangfold av utgivelser samlet for å sikre gode leseropplevelser.

Tekst: Elin Kristiansen

Sommeren er omme og borte er dagene med en god bok på stranda eller i parken. Om sommerjobben tok for lang tid og du ikke fikk med deg bøkene som toppet salgslistene, vil Marianne Westerlund, som er bokansvarlig ved Norli Nordre gate, fortelle deg hva nordmenn tok med seg i ferien. Om du er en lesehest som er godt oppdatert på hva sommeren hadde å by på, kan Westerlund fortelle at bokhøsten ikke vil skuffe. Høsten er en notorisk god tid for å sette seg inne i sofakroken med en god bok. Godt beskyttet fra Trondheims regnfulle og stadig kjøligere dager.

Booktok påvirker

Tiktok er kommet for å bli; dette merkes også hos bokhandlere over hele landet. Emneknaggen «booktok» har ifølge Westerlund stor påvirkning på hva som selges av bøker.

— Det er en trend som er veldig merkelig fordi det går mest av bøker vi har merket med denne knaggen. Den tiltrekker mennesker fra ungdomsalder til midten av tyveårene.

Sommeren beskrives som høysesong for pocketbøker og krim. I tillegg forteller Westerlund at salget av oversatt litteratur øker. Hun mener dette vitner om at flere ønsker å lese på norsk.

Foto: Cappelen Damm

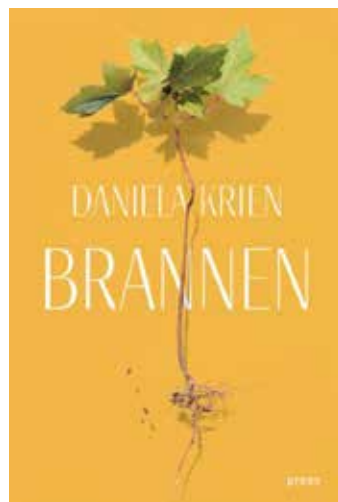

Foto: Press

Foto: Cappelen Damm

Foto: Bonnier forlag

Høsten er hovedsesong for norske bøker

Høsten kommer fort til Trondheim og Westerlund spår en god bokhøst. Litteratur på engelsk samt oversatte verk vil, sammen med store norske forfatters utgivelser, by på mye bra utvalg.

— Det blir en bra norsk bokhøst. Erlend Loe og Vigdis Hjort har allerede kommet med sine bøker *Giæver* og *lunker* og *Femten år*. Salget av disse vil trolig fortsette, samt andre norske forfatters utgivelser. Som nevnt er det mye oversatt litteratur av blant annet Annie Ernaux. Jon Fosse oversatte nylig *Prossessen* til nynorsk, og denne er blitt veldig populær.

Utenom romansjangeren sier Westerlund at høsten også er hovedsesong for dokumentarutgivelser.

— Dokumentarsjangeren er bra i 2022. Nylig med *Haugianerene*. *Enevelde og undergrunn* av Trygve Riiser Gundersen, som er blitt veldig populær.

Å lese for bedre mental helse

Som student bruker man gjerne lange dager i forelesninger og på lesesal. Da kan det være ekstra vanskelig å ta opp en bok, men Westerlund mener at det å lese kan være noe som gjør godt. Å være i en annens hode for en stund er viktig for studenter.

— Gjennom å lese får man både en avkobling fra sitt eget liv og påfyll og andre impulser enn det man selv står ovenfor i hverdagen. Det er ikke bare en virkelighetsflukt.

For mange vil hverdagen føles for travel til å lese, men Westerlund mener at det handler om å være bevisst på hva tiden brukes til. Litt som trening kan lesing være en bra måte å ta vare på sin mentale helse.

— For meg funker det å være bevisst på hvor mye tid jeg bruker på telefonen. Vi har ofte følelsen av at det er lite tid, men gjennom å være bevisst på hva tiden faktisk går til, er det lettere å prioritere for eksempel lesing over skjermtid.

Westerlunds personlige anbefalinger

Westerlund har også andre anbefalinger for høsten. Blant annet Ágota Kristóf, en ungarsk forfatter som har fått et nytt gjennombrudd med utgivelsen av *Tvillingenes dagbok*, selv om hun ikke lever lenger.

— Cappelen Damm slapp akkurat romanen *I går*, som jeg vil anbefale.

Hun forteller også at det største som har skjedd på litteraturfronten i Sverige i år, har begynt å bevege seg inn i Norge. Karin Smirnoff er en svensk forfatter

som holder på med en trilogi, der de to første bøkene *Jeg dro ned til bror* og *Vi dro opp med mor* kom ut i 2022.

— Det er en fortelling om en svensk familie på bygda, hvor det handler om å finne seg selv i relasjonene man er vokst opp med. Språket gjør nesten hele boken, samtidig som en svart humor letter på bokens ellers tyngre tematikk.

Til sist kan Marianne anbefale en bok av en tysk forfatter, Daniela Krien, som nylig kom ut.

Boken *Brannen* handler om et middelaldrende ektepar der ekteskapet skranter. For å hjelpe sine venner må de drive en gård i ferien. Der finner de ut mye om seg selv og familien.

— Det jeg synes er det mest interessante i hennes forfatterskap, er hvordan hun beskriver ettervirkningene Øst- og Vest-Tyskland har hatt på Tyskland i dag. Det er noe jeg ikke har tenkt så mye på før og ga meg en ny forståelse.

Bokmelding:

Forførande språk og fryktelege framstillingar

Tekst: Guro Underdal Hermansen

Tittel: *I går*
Forfattar: Agota Kristof
Sider: 123
Forlag: Cappelen Damm, omsett av Henninge Margrethe Solberg

Agota Kristóf er ikkje kjent for å skrive bøker om roseraude dagar og biletskjønne skildringar. Det gjer ho heller ikkje i romanen *I går* som kom ut i 1995 og nyleg har blitt omsett til norsk. I romanen nyttar forfattaren seg av same usentimentale skrivestil som i *Tvillingenes dagbok* (1986/2019), men *I går* er meir poetisk og mindre brutal enn trilogien om tvillingbrørne.

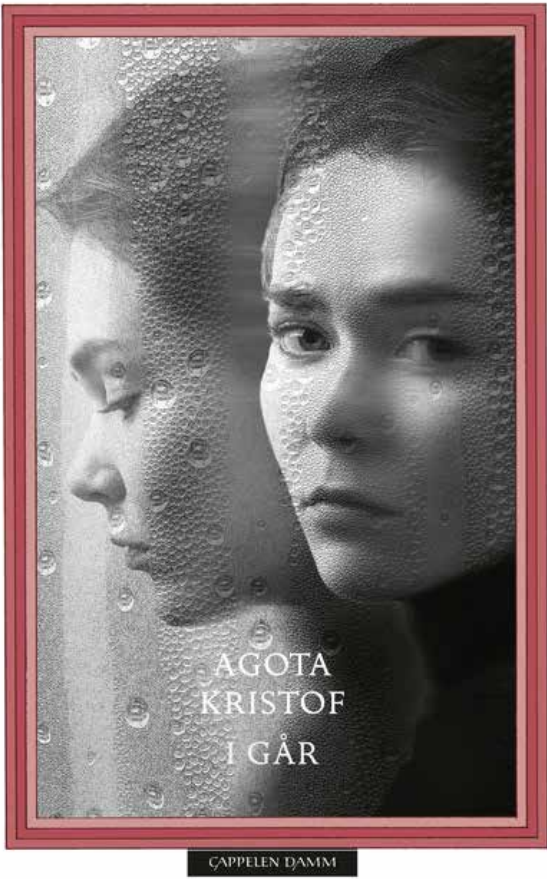
Kristóf let hovudpersonen Sandor, tidlegare ved namn Tobias, føre ordet. Sandor vaks opp med ei prostituert mor og flykta frå heimlandet sitt tidleg i tenåra. I det framande landet forfattar han sitt eige liv i presensform og fortel lesaren om det han opplev – utan entusiasme eller bruk av superlativ. Forteljinga hans er monoton og minimalistisk. Han skildrar surrealistiske draumar, lengten etter den imaginære store kjærleiken, Line, og om fabrikkarbeidets fortvilande runddans. For deg som nyt godt av fridomen og fleksibiliteten du har som

student, kan skildringa av arbeidslivet grense til det traumatiske.

Då Line plutseleg dukkar opp, om enn med ektemann og barn, ser kvardagen hans ut til å gje meir mening. Samtidig gjev skildringa av dei harde kåra meir inntrykk enn den ulovlege, spennande kjærleiken han har til Line. Prostitusjon, abort, incest, stalking og sjølv mord er normale delar av livet til Sandor, og sjølv om han ikkje blir nemneverdig påverka av dei ulike skjebnane, kan handlingane hans antyde ein viss omsorg.

Språkføringa er apatisk og nøktern, men det hindrar ikkje lesaren i å sjå alt levande for seg. Kristóf (Sandor) teiknar fram hendingane på ein måte som kan minne om ei flippbok. Augeblink fyk forbi som ei forestilling føre lesaren, og presensforma gjev såpass kraft til orda at det er umogleg å ikkje leve seg inn i det som skjer. Ein må minne seg sjølv om å stoppe opp for å setje pris på dei kløktige refleksjonane, for dei får ikkje mykje plass før handlinga driv vidare i naturalistiske vendingar. Som lesar sit ein igjen med eit varig inntrykk av noko vemmeleg, men også noko vakkert.

Foto: Cappelen Damm

Spillanmeldelse:

Animal Crossing på Syre

Jeg har aldri følt meg så rusa som når jeg spiller *Cult of the Lamb*.

TEKST: Kristin Bjørge Hovde | ILLUSTRASJON: Jesper Forrest Hustad

Cult of the Lamb
Utviklet av Massive Monster
Enspiller
Plattform: Pc, Switch, Xbox og Playstation
Sjanger: Livssimulering, rougelike

I Cult of the Lamb spiller du som en fengslet guds utvalgte, med mål om å straffe kjettere og til slutt befri din herre. Dette oppnår du ved å skape den mektigste kulten av dem alle og beseire de fire falske gudene i samme slengen.

Spillet blander sjangrene livssimulering og såkalt «roguelike»: et konsept hvor du kravler deg gjennom prose-dyrisk genererte huler mens du forsøker å holde deg i live. Slossingen føles akkurat passe utfordrende, og ettersom våpenet du får er tilfeldig, blir

opplevelsen variert. Den blodige tokten skaper en bisarr, men sjarmerende kontrast til de søte dyrene som ønsker deg velkommen hjem igjen når du har fullført runden.

Cult of the Lamb er altså litt som *Animal Crossing* på syre. Det er konstant noe å gjøre: tilhengere å tilfredsstille og ulydige kultmedlemmer å straffe. Det er rett og slett ingen pause å få. Mens du er opptatt med å holde deg i live i spillets intense kampsekvens, kan du for eksempel få beskjed om at ett kultmedlem sulter ihjel, mens et annet begynner å miste troen. I all hast når du enden av hulen, for så å komme hjem og lage mat, holde preken, rydde opp i tilhengers bæs og så videre.

Jeg kan kjenne den kjemiske prosessen som skjer i kroppen min når dopamin slippes løs og hjernen min skriker «jippi!». Tilfredsstillende lyder og en overflod av inntrykk klør hjernen min på alle de rette stedene. Spillet er nesten som et avhengighetsskapende mobilspill, men med sjel og uten mikrotransaksjoner.

Dette er det første spillet som gjør meg oppmerksom på å ta pauser. Jeg må rett og slett stirre litt på en grå murvegg for å roe ned hodet etter en halvtimes spilletid. Utviklerne vet veldig godt hva de gjør, og jeg sulter etter den transeaktige opplevelsen spillet gir meg. Jeg må bare passe på å ta noen avbrekk, så jeg ikke vibrerer inn i en annen dimensjon. Men først: bare én runde til.

Tren med oss!

Vi i Sit er spesialister på studenter og har utviklet et skreddersydd trenings-tilbud for studiehverdagen din.

Hos oss kan du trene så mye du vil på våre fem toppmoderne sentre: Gløshaugen – Solsiden – Dragvoll – Moholt – DMMH.

Glad i gruppetrening?

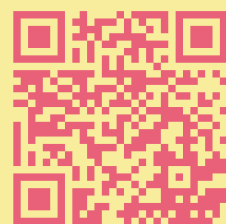
Hos oss får du tilgang til mer enn 115 gruppetimer i uka.

En gratis
prøvetime i
september

Bli medlem da vel!

Tren med oss fra kun
175,- pr/mnd

Student 12
mnd. binding

175,-
pr/mnd.

Student 1
mnd. kontant

350,-
pr/mnd.

Student uten
binding

250,-
pr/mnd.

Student
drop-in

100,-
pr/inngang.

Er ingenting hellig i norsk filmbransje?

TEKST: Helge Isdal | FOTO: Nordisk Film Distribusjon

I en årrekke har filmbransjen gjort nyinnspillinger av kanoniserte filmklassikere, til publikums sukkvise fortvilelse. Allikevel går disse nyinnspillingsene som hakka møkk på kino og trenden virker ikke å være avtagende. Nå har denne svulsten av en tendens spredd seg til vårt eget hjemland, i form av en ny *Olsenbanden*-film. Er ingenting hellig i norsk filmbransje?

Idéen om en ny *Olsenbanden*-film slo meg ikke som umiddelbart tiltalende. De norske originalfilmene var aldri noe mer enn lettbeint familieunderholdning, men med 14 filmer over fire tiår, har Egon og gjengen sementert sin plass i den norske kulturarven. Å tre på seg bowlerhatten til Egon blir som å hoppe etter Wirkola. Nå har noen forsøkt seg på det, og etter å ha sett den dresskleddde kjeltringbanden i ny drakt slår det meg som en dårlig idé enn det allerede var.

Filmen er ikke direkte dårlig – den underholder med måte og gjør seg ikke bort som en popcornvennlig familiekomedie. Min innvending mot filmen er at den i det hele tatt eksisterer. Hvem tenkte at en gjeng karikerte 60-talls kjeltringer har noe i vår tid å gjøre? Tiden har gått den lille banden forbi. Det ser bare dumt ut når Egon, Benny og Kjell voier rundt på Bjørvika og drikker Monster. *Olsenbanden – Siste skrik* er kun til for å tjene penger på nordmenns nostalgi. Det er uinspirert filmskaping og jeg synes ikke noe om det.

I Sverige har det også nylig vært en tilsvarende gjenoppliving av en folkekjær klassiker. *Utvandrerne*, med Erik Poppe på regi, ruller i disse dager ut på kino i Norge. Filmen baserer seg på den svenske bokserien med samme navn om en bondefamilie som emigrerer til Amerika på 1800-tallet

og har blitt mesterlig filmatisert før. Jan Troells filmer *Utvandrerna* og *Nybyggerne* er noe av det beste filmhistorien har bydd på og står seg godt, selv 50 år senere. Årets adaptasjon av den litterære klassikeren er derimot en dårlig film, skapt under påskudd av gode intensjoner.

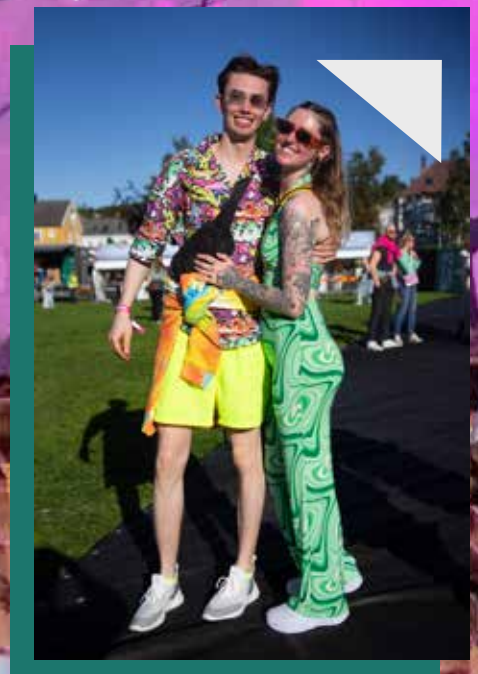
Regissør Erik Poppe har tatt originalmaterialet og ser det gjennom nåtidens briller. Han gjør hovedkarakteren Kristina til et slags talerør for de utfordringene innvandrerkvinner kan møte på i dag, og selv om det er en hederlig intensjon, begrenser spissfokuset mer enn det tilfører. Både *Utvandrerna* anno 2022 og *Olsenbanden – Siste skrik* sparker inn åpne dører. Jeg skulle ønske at de ga faen, at de døde fikk hvile i fred, og at kulturarven forble hellig.

Pstereo 2022

Festningen festival

Foto: Øyvind Imenes Sivertsen & Oskar Hadders

Kultur-kalender

TORS DAG 01–11. SEPTEMBER

TRONDHEIM PRIDE

Trondheim

Det er pride i Trondheim! Det skjer masse i byen frem til paraden, som er lørdag 10. september. Du kan blant annet bli med på kurs i vogueing, samtaler og foredrag, hangouts, panelsamtaler og konserter. Sjekk ut Trondheim Pride på Facebook for alle arrangementene. Det blir folkefest! Møt opp! Spre ordet!

Quiz:

FREDAG 09. SEPTEMBER

MUSIKKQUIZ

Kl. 20.00, *Edgar, Samfundet*

Musikkquiz på Edgar! Vil du teste musikk kunnskapene dine? Og ta en pils? Hver fredag har Samfundet musikk-quiz, og den pleier å være populær, så vær tidlig ute! Og velg lagkameratene dine med omhu, det er premie.

TORS DAG 22. SEPTEMBER

QUIZ

Kl. 19.00, *Lager 11*

The Big International Quiz er tilbake på Lager 11! Denne quizen kjøres på engelsk og omfatter alle mulig sjangre. Lager 11 er trondheims eneste mathall og kan by på masse digg mat fra hele verden. Quiz og mat? Blir det bedre? Nei. Svaret er nei, det blir det ikke. Dra og sjekk ut et veldig tøft lokale på Sluppen, bare en ti minutters busstur fra sentrum! Obs! Man må bestille bord, så sjekk ut det o store internett for mer informasjon.

Film:

TORS DAG 08. SEPTEMBER

DET SYVENDE SEGL

Kl. 20.15, *Cinemateket, Olavshallen*

Cinemateket viser den svenske Ingmar Bergmans mest ikoniske film Det Syvende Segl fra 1957 torsdag 8.september, søndag 11.september og onsdag 14.september. Finnes Gud? Er han taus? Gjør deg klar til å tenke, føle og le på reisen gjennom pest, vold og krig.

FREDAG 16. SEPTEMBER

KORTFILMER

Kl. 18.00, *Cinemateket, Olavshallen*

Kulturnatt! Cinemateket byr på gratis (flotters for oss fattige studenter, eller hva?) visning av et knippe helt nye trønderske kortfilmer. De vises tre ganger i løpet av fredagen: klokken 18:00, 19:30 og 21:00. Oppdag noe nytt og spennende, kom igjen, vær nysgjerrig!

(og for deg som ikke liker folk, er det Netflix-premiere på filmen Blonde 28.september)

For spesielt interesserte:

ONSDAG 21. SEPTEMBER

BJARNE BRØNDBO

Kl. 19.00, *Ladekaia*

Hele Norges kjære Bærre Bjarne skal spille, fortelle, le og bable i en intim konsertopplevelse på Ladekaia. Bjarne Brøndbo tar for seg temaer som barn, oppvekst, turnélivet, sosiale medier, teknologiens utvikling fra 70-tallet samt det å være pop stjerne i Norge. Ta turen, da – jeg vet du vil.

Kunst:

ONSDAG 7.SEPTEMBER

KUNSTUTSTILLING

Kl. 19.00, *Kunsthall Trondheim*

Kunsthallen har utstillingsåpning på Metahavens utstilling *Capture og Susanne M. Winterlings* utstilling *A threshold-game of proximity, cluster and heat*. Kom deg på kunstutstilling hvis du vil få svar på spørsmål om virkelighet, kognisjon og fysikk. Eller hvis du har en nerd i deg og vil oppleve et interaktivt CGI-videospill prosjektert på en holografisk gardin. Det blir fett, kort sagt.

FREDAG 16. SEPTEMBER

DISKOPUNG

Kl. 19.00, *KUK Kjøpmannsgata ung*

kunst

Diskopung på KUK. Hva mer trenger man å si? Vær der.

Litteratur:

TORS DAG 22. SEPTEMBER

EN KVELD I CHARLES BUKOWSKIS

VERDEN

Kl. 19.30, *Rosendal teater*

Skuespiller Torstein Andersen vil fortelle om Charles Bukowski og fremføre flere av hans tekster. Om du ikke vet hvem Bukowski er, kan vi fortelle at han var opptatt av blant annet alkohol, hesteveddeløp og prostituerte. Tom Waits er inspirert av Bukowski; det er ganske kult. Litteraturhue eller ikke, kom på Rosendal teater og bli kultivert.

Musikk:

ONSDAG 07. SEPTEMBER

THE ZOMBIES

Kl. 21.00, *Byscenen*

Om du har et snev av interesse for musikkhistorien, bør du innfinne

deg på Byscenen denne kvelden. Legendariske The Zombies gjester Trondheim. The Zombies var et av de originale British Invasion-bandene på 60-tallet, og du kan glede deg til psykedelisk barokkpop og et garantert gjenhør med låter fra det klassiske albumet Odessey and Oracle.

ONSDAG 07. SEPTEMBER

QUEER TUNES

Kl. 20.00, *Tyven*

Trondheim Pride og Tyven arrangerer Queer Tunes, som garantert blir en svett affære. DJ Ida Vie tar med seg en vinylbag full av 70- og 80-talls disco og dyp Chicago house, ispedd ekstremt dansbar jazz, en dæsj spacedisco, world og afrobeats. Kom som du er! Bli med og feir pride!

TORS DAG 08. SEPTEMBER

DJ

Kl. 22.00, *Lokal Scene*

Vi elsker Tørstere torsdag-konseptet på Lokal! Her slipper de til nyere og mer etablerte DJ-er som får testet ut sjangerblandinger ut over det man vanligvis får servert i helgene. Er du fan av tech house, er Lokal stedet å være denne kvelden. Kveldens DJ, CK (også kjent som Martin), er en trondheimsbasert DJ med lidenskap for fete basslinjer og moderne tech house. Han byr på en kveld med groovy musikk det er umulig å ikke danse til.

FREDAG 09. SEPTEMBER

EMBLA & THE KARIDOTTERS

Kl. 19.00, *Antikvariatet*

Er du én av de mange som savner indieheltene i Razika? Embla Karidotter var bandets trommis, og du kan få slukket sorgene på Antikvariatet denne kvelden, når hennes fantastiske indiecountry-band Embla & The Karidotters inntar scenen. Med sanger om hjertesorg, drikking, kjærlighet og hjemlengsel leverer de klassisk country

med outsiderens blikk, inkludert solide doser attityde.

LØRDAG 10. SEPTEMBER

KAKKMADDAFAKKA

Kl. 22.00, *Storsalen, Samfundet*

Det sagnomsuste kultbandet Kakkmaddafakka må bare oppleves live. Bergenserne er kjent for å være ett av Norges aller beste og mest energiske liveband, og etter to års pause er de endelig klare til å blåse sokkene av deg igjen. Utsolgt er det også, så stakkar deg om du ikke har billett...

ONSDAG 14. SEPTEMBER

SARA FJELDVÆR

Kl. 20.00, *Lokal scene*

Sara Fjeldvær inviterer til en helaften på Lokal med slippfest for EP-en Best Love. DJ redepperder varmer opp publikum før Sara og bandet går på scenen med sin besnærende popmusikk. Sara Fjeldvær har tilbragt de tre siste årene på jazzlinja ved NTNU, og vi håper på en unik konsertopplevelse med deilig pop fremført med pedal steel, vibrafon, kontrabass og toppet med Saras kraftfulle stemme.

TORS DAG 15. SEPTEMBER

TORS DAGS JAZZ

Kl. 21.00, *Klubben, Samfundet*

Endelig er det klart for torsdagsjazz på Samfundet, og først ut er Baker Hansen. Baker Hansen er hva Chet Baker ville hørt ut som hvis han var fra Ål i Hallingdal og turnerte i 2022. Det blir ikke boller og brød, men heller cooljazz, gjenfortalt på halling av fantastiske musikere.

FREDAG 15. SEPTEMBER

JONAS ALASKA

Kl. 21.30, *Storsalen, Samfundet*

Jonas Alaska er én av de aller beste låtskriverne i Norge, men det ikke alle vet e,r at han også er en fantastisk liveartist. Åmlis store sønn har

håndplukket musikerne han tar med seg til Storsalen denne kvelden, som garanterer masser av genuin spilleglede. Her er det duket for en solid konsertopplevelse med masser av latter, dans og kanskje en liten tåre i øyekroken.

TORS DAG 22. SEPTEMBER

VALKYRIEN ALLSTARS

Kl. 21.00, *Klubben, Samfundet*

Valkyrien Allstars er et band vi unner alle å oppleve live. Med mengder av energi, inderlighet og en sjangerblanding som er vanskelig å beskrive, er Tuva Syvertsen og resten av bandet ett av landets aller beste liveband. Her får du folkemusikk med punk-attityde, pop-hooks og rockefot i full sving.

FREDAG 23. SEPTEMBER

IDA MARIA

Kl. 20.00, *Verkstedhallen*

15 år etter at hun slo gjennom med et brak med låta «Oh My God», kommer selveste Ida Maria til Verkstedhallen. Hvis du ikke får rockefot og vil danse vilt og hemningsløst til «I Like You so Much Better When You're Naked», så anbefaler vi en tur til legen for å sjekke om du har puls. Vi er ekstremt glade for at Ida Maria er tilbake, for dette er er én av landets fremste rockevokalister og live er det intet mindre en pur dynamitt!

LØRDAG 24. SEPTEMBER

PIKEYYSS

Kl. 19.00, *Trykkeriet*

Pikekyss er et indiepop-band fra Oslo, og her kan du vente deg en eksplosjon av gladtriste, dansbare poplåter. Med sine energiske sett har trioen spilt på både Øya, Piknik i parken, Bylarm, Trondheim Calling og Vill vill vest og bandet er i ferd med å bli en livefavoritt for mange. Er du fan av Razika og No. 4, vil du ikke gå glipp av Pikekyss på Trykkeriet!

TV-serie anmeldelse:

Ubehagelig, men jævlig bra

«Nede» er med sin symfoni av mørk humor og alvor en serie verdt å se.

TEKST: Elin Kristiansen | FOTO: Viaplay

Serieskaper og manusforfatter Tina Rygh og regissør Siri Seljeseth har sammen laget en dramaserie om mennesker som havner i traumatiserende situasjoner, og hvordan de må leve med det som kommer etterpå.

«Nede» følger hovedkarakteren Fanny (Maria Austgulen) etter en bilulykke som fører til tapet av bestevennen, og at hun selv ender opp lam fra livet og ned. Fanny har en stor motvilje til å vokse opp og setter likhetstegn mellom voksenliv og kjedsommelighet. Livet i rullestol og utfordringene som følger, flettes fint inn i de andre konsekvensene av ulykken. Både for henne og dem rundt.

Fanny er nødt til å flytte inn med tvillingsøsteren Fam (Mari Hauge Einbu). Skuespillernes dynamikk fungerer godt, da de evner å vise søstrenes sammensatte forhold som preges av misforståelser, konflikt og omsorg.

Hovedkarakteren har store vanskeligheter med å være inderlig og intim i møte med andre mennesker. Humoren

blir brukt for å skape avstand, og i de personlige øyeblikkene blir det en hindring. Samtidig tjener serien overordnet på galgenhumoren, da den

skaper et fint brudd i den mørke handlingen. Austgulen har humoristisk timing som kaster lys over ignoransen hun møter hos mennesker i dagligdagse situasjoner.

En hovedperson som sitter i rullestol skaper, som tittelen også referer til, et perspektiv som kommer nedenfra.

Serien benytter seg av kameravinkler som er fra Fannys eget blikk. Det får frem utenforskapet og misforståelsene hun møter som et menneske med nedsatt funksjonsevne. Perspektivet er etterlengtet da det sjeldent er i fokus i underholdning.

Jeg skulle gjerne ha fått mer tid til å bli enda mer kjent med karakterene. Det kunne ha vært interessant å følge med karakterene videre i en eventuell sesong to. Med det sagt klarer serien å runde av det som den legger opp til i denne sesongen.

Fanny utfordrer seerne da hun gjør seg selv vanskelig å like. Hun står i spagat mellom å være ensom og å ikke ville slippe mennesker inn. Serien skildrer hvordan skyldfølelse, sinne og ensomhet henger sammen. Det er ofte fru-

strerende å se på en hovedkarakter som ødelegger så mye for seg selv. Likevel fører det til en emosjonell tyngde som gjør at den mørke tematikken oppleves ekte og skremmende. Jeg kan ikke si at jeg noen gang blir oppriktig glad i Fanny eller familien, men jeg føler et stort behov for å se karakterene ordne opp i problemene sine.

Hele sesongen er tilgjengelig på Viaplay og anmeldelsen er basert på alle seks episodene.

Les flere anmeldelser på underdusken.no

Musikkommentar:

Hvem skal ta over?

Verken Harry Styles, Taylor Swift eller Måneskin kan gjenta det som musikklegendene i andre halvdel av 1900-tallet klarte: Å være popstjernen til en hel generasjon.

TEKST: Janina Wildermuth | ILLUSTRASJON: Victoria Stenshagen

JANINA WILDERMUTH
Musikkjournalist i
Under Dusken

Jeg vil hevde at Harry Styles er den største artisten i 2022. Også Taylor Swift har satt salgsrekorder i mer enn ti år. Men er de derfor vår generasjons Madonna og Beatles? Kommer neste generasjons unge til å si at disse var like store som David Bowie og Elton John?

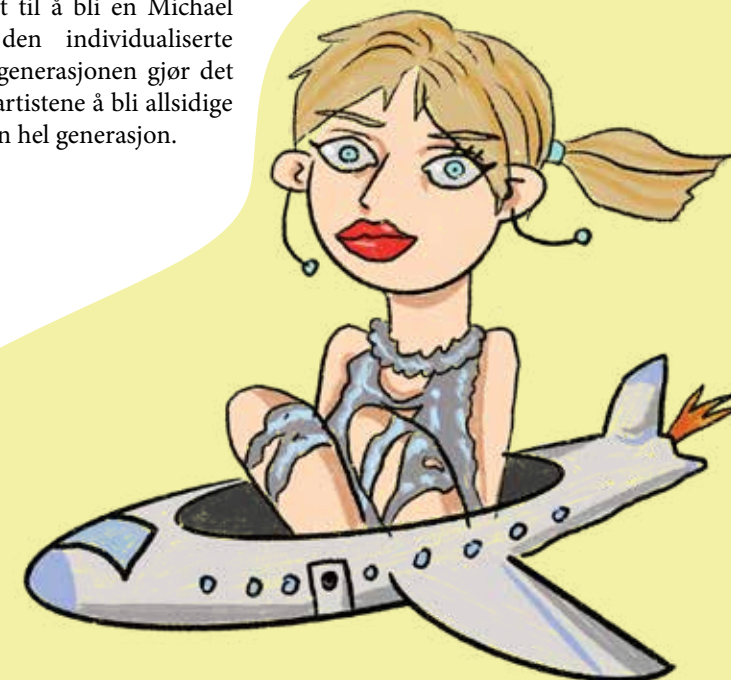
Først må vi definere hvilken generasjon jeg snakker om. Jeg er 25 år og blant den eldre garde i generasjon Z. Jeg har opplevd en Justin Bieber, en Tokio Hotel og en Lady Gaga. Disse artistene har vært store, men har ikke nådd ut til like mange mennesker som Beyoncé eller Jennifer Lopez gjorde i de tidlige 2010-årene. Og disse to har igjen ikke klart å begeistre like mange

som Coldplay eller Queen gjorde. Hver nye fremvoksende artist har en mindre sjanse for å lykkes globalt.

Musikkverdenen har blitt mer og mer tilgjengelig, ikke tilbudet, men tilgangen til dette tilbudet. Takket være det store internettet kan vi finne nye metallåter fra Skandinavia og psykedelisk rock fra Bangladesh. Folk hører på selvlagde spillelister gjennom strømmetjenester i stedet for å bli bombardert om og om igjen med hits i radio. Dette utgjør forskjellen.

Et italiensk band har det samme potensialet til å nå millioner av fans som det en australsk artist har. Noen liker Måneskin, andre Ed Sheeran. De er begge like tilgjengelige for alle og kjent for de fleste i verden. De har begge potensialet til å bli en Michael Jackson, men den individualiserte strømmetjenestegenerasjonen gjør det vanskeligere for artistene å bli allsidige popstjerner for en hel generasjon.

Tiden for superstjerner ser ut til å forsvinne. Bare tenk hvor ofte du spør noen om de har hørt en låt, og vedkommende ikke engang kjenner artisten. Vi har mindre felles musikkunnskap enn før. Nisjesjangre er mer populære enn det mediene presenterer som mainstream musikk er, og dette gjør at vi har muligheten til å lettere velge musikken selv.

Generasjon Z sin superstjerne finnes ikke. Superartister som blir fremmet gjennom markedsføring, kommer allikevel til å nå ut til mange av oss, men mindre på grunn av deres hele album eller livsverk, og mer på grunn av enkeltlåter. Superstjerner i dag er bare døgnfluer.

«I'M POPPY!»

Historia om sjangermonsteret Poppy er ei togreise gjennom naivisme, skarp satire, manipulasjon og frigjering, der endestasjonen er tyggegummimetall.

TEKST: Maiken Gjøsdal
ILLUSTRASJON: Serena Guler

I november 2014 vart ein snedig video lasta opp på Youtube. I eitt minutt og tjuetre sekund ser vi ei lyshåra, ung kvinne ete sukkerspinn og stirre i kameraet. Dette, skulle bli den fyrste av fleire hundre slike videoar, der karakteren Poppy introduserer seg om og om igjen. På dei klinisk maksimalistiske filmsetta les ho Bibelen, intervjuar planter og pratar om kor mykje ho elsker internettet og mobiltelefonen sin. Ho projiserer ei kunstig og sirupsøt karakter som samtidig framkallar ei umiskjennelig ekkel kjensle i sjåaren. Er det performance-kunst? Er det ASMR? Er det fetisjporno? Poppy var tilsløra av mysterium og undring, og internettet byrja fort å spekulere i kva som var meininga bak alt dette.

Det viste seg til slutt at det heile var ein marknadsføringskampanje. Den verkelege personen bak Poppy heiter Moriah Rose Pereira og var ein gong ei ung jente som flytta til Los Angeles for å finne sin plass i rampelyset. Musikkarriera hennar byrja i 2016 og debutalbumet 3:36 (*Music to Sleep To*) er eit eksperimentelt ambient-prosjekt som akkompagnerer mange av dei

tidlege Youtube-videoane hennar. Deretter kom *Poppy.Computer*, eit elektronisk stykke sukkertøy med titlar som «Pop Music» og «Let's Make a Video». Estetisk korresponderer det med imaget til Poppy som ein pastellfarga, AI-generert fembot, og mange lét seg fascinere. Det var likevel ikkje berre skjær, men *isfell* i sjøen; karakteren vi kjende som Poppy, var nemleg alt anna enn eit originalt påfunn.

Titanic forliser

I 2018 vart Poppy saksøkt av Brittany Sheets, kjend som Mars Argo, for brot på opphavsrett. Ho hevda mellom anna at Poppy har stole hennar musikalske og kreative uttrykk, identitet, stil og lyd i både musikkvideoar, Youtube-klipp og liveopptredenar. Korleis kunne Poppy ha kopiert konseptet til Mars Argo nesten på ein prikk?

Svaret ligg i ein produsent/regissør/slimål ved namn Titanic Sinclair. Han var den tidlegare kjærasten og samarbeidspartnaren til Mars Argo, og dei to delte ein kunstnarisk visjon. Saman produserte dei videoar og musikk som har ekstremt nær likskap med innhaldet på Poppy sin kanal.

→

Etter at Mars Argo ikkje braut gjennom, slik han vona, og dei to skilde lag, fann han Poppy, og prøvde like så godt å slå gjennom på nytt med same idéen. Han vart òg omfatta av søksmålet, men vart i tillegg skulda for psykisk vald og manipulasjon. Seinare har det kome fram at også Poppy var eit offer for Sinclair sine narsissistiske og stormannsgale tendensar, og i dag har både Poppy og Mars Argo kutta band med han.

Let it all burn down

Ein kunne ane at ei musikalsk stilendring var i gjere på *Am I a Girl?* frå 2018, men fyrst i 2020 var det ingen veg tilbake: Poppy gav via Sumerian Records ut det spektakulære albumet *I Disagree* og var med dette blitt ein nu-metal-artist. *I Disagree* er eit eklektisk verk med innflyting frå hennar sedvanlege tyggegummipop og J-pop så vel som industriell og alternativ metall: på same tid ei brå endring og ei naturleg utvikling. Om du ikkje allereie har lytta, set av tre minutt og høyr opningssporet «Concrete». Sinclair var med på å produsere mange av låtane på albumet, sjølv om dei nokså openbart handlar om han – og det ikkje på ein særleg flatterande måte. Ho refererer til den nye utgåva av seg sjølv som «Poppy version X», og heldt til og med ei gravferd for den gamle, «Poppy version

Zero». Sjølv seier ho at *I Disagree* kjennest som hennar aller fyrste album, etter å ha teke tilbake autonomien sin som kunstnar og forlete Titanic på botnen av Atlanterhavet.

Poppy, versjon X

Historia om Poppy er egentleg jævlig meta. Hennar tidlege videoar og låtar står fram som ein parodi på musikkindustrien, parasosiale forhold og den store pengemaskina som undertrykkjer kreativitet: I all den tid ho insisterer på å elske internettet og sosiale medium, blir ho desto meir uttrykkslaus og avsjela. Ironisk nok var det dette som verkeleg hende henne òg. Likevel er ho bevisleg både eit satirisk geni og multimodalt kunstnarisk talent, og vi kan glede oss over at ho no har det betre både som person og artist. I 2021 slapp ho albumet *Flux*, og i skrivande stund ventar vi på ein ny EP, *Stagger*, som skal sleppast i oktober.

Det er òg verd å nemne at Mars Argo tidlegare i år slapp ei gammal låt på nytt, og Spotify-biografien hennar lyder «I'm back». Dei særleg håpefulle kan difor òg spekulere i om eit framtidig samarbeid mellom Poppy og Mars Argo kunne vore ei moglegheit. Det hadde i så tilfelle vore den perfekte måten å rekke fingeren til skithælen Sinclair, og alle andre som utnyttar unge kvinner i musikkindustrien for å sjølv få sole seg i glansen.

VI HAR NETTSIDE!
Sjekk den ut på underdusken.no

Møt Norges nye popyndling

Gigantisk sjøstjerne og to karrierer oppå hverandre. Bli bedre kjent med Metteson.

TEKST: Tina Løvås | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Om ikke navnet Metteson ringer noen bjeller, må en ha bodd under en stein det siste året. 29-åringen fra Moss har siden han debuterte i 2019 med låten «80 miles», druknet i pris og ros fra enhver musikk anmelder, blitt kåret til Årets stjerneskudd under Byarm i fjor, og under årets festivalsommer har han vært artisten en bare må få med seg. Nå når hans første festivalsong nærmer seg slutten, setter vi oss ned for å bli kjent med fenomenet som har tatt Norge med storm, før han går på Kanonscenen fredag kveld under årets Pstereo.

En stadfestet liveartist

Selv om Sverre Breivik, alias Metteson, har turnert i Storbritannia med Aurora og oppnådd massiv suksess på kort tid, har Sverre selv beinene godt plantet på jorden. Metteson som artist, derimot, er langt opp i skyene. Som han skriver

i bioen på hjemmesiden sin: Han er Norges neste store popstjerne.

– Jeg har ikke tid eller lyst til å gjøre noe smått eller halvveis, og det er gøy å kjøre ordentlig på.

Inspirert av alt fra Perfume Genius og Robyn til George Michael og ABBA, i kombinasjon med kjærligheten for teater, lager Metteson storskala pop som best må oppleves live, ifølge ham selv.

– Det å se folk få en helt ny kobling til musikken når de møter opp på konsertene, har stadfestet min tanke om at jeg først og fremst er en liveartist. Mye handler om det vi gjør på konsert.

For det er ikke uten grunn at Mettesons konsert har vært noe en har løpt til for å få med seg i sommer. Det er umulig å se bort når Metteson entrer scenen med en gigantisk sjøstjerne på hodet.

– Den idéen kom faktisk fra turnéen med Aurora som vi gjorde tidligere i vår.

Som oppvarmingsartist er det ikke alltid like lett å fange publikums oppmerksomhet, og Metteson søkte etter et element som skulle vise at han ikke var Aurora, og som flyttet fokuset til ham fra første sekund.

– Jeg hadde også en tanke om at selv om jeg ikke er en stor stjerne, så kan jeg likevel ha på meg en stor stjerne. Et veldig enkelt, teatralisk lite grep som gjør det det skal.

Det er storslagen musikk servert i storslagent format av en real underholder – som kanskje ikke er særlig overraskende, da Metteson også har en skuespillerkarriere i bakklommen.

Født til å stå på scenen

Metteson utdannet seg til skuespiller ved Statens Teaterhøgskole før han kjente musikken kalle, og har siden den gang spilt på både Den nationale scene i Bergen og Nasjonalteateret i Oslo.

PÅ SCENEN: Metteson ga alt på Kanonscenen under årets Pstereo-festival.

TRAVEL HVERDAG: Metteson forteller at det er når han er travel han blir inspirert til å lage kunst.

Selv om det nå er musikkkarrieren som har hovedfokus, finner mossværingen glede i å være travel. Han forteller at han ønsker å balansere de to karrierene så godt som mulig.

– Jeg merker at det er når jeg er travel jeg selv blir inspirert til å lage kunst.

Selv om han i sommer har tatt en pause fra teateret, merker han savnet etter å tenke på andre konsepter enn sitt eget.

– Det er noe med det å dykke inn i en annen regissørs tanker eller å ha på seg andres kostymer. Jeg merker at jeg savner å jobbe med en historie som mater *min* historie.

Det er altså ikke kun i Metteson-format 29-åringen blir å finne på en scene i fremtiden. I tillegg til diverse arbeid utover høsten, er han klar med en moderne versjon av Emily Brontës romanklassiker *Stormfulle høyder* fra januar neste år på Riksteateret i Oslo.

Metteson som artist og Sverre som person

Selv om Metteson bruker en stor del av livet sitt på å spille ulike roller, og av og

til kaller konsertene sine forestillinger, presiserer artisten at Metteson ikke er en karakter.

– Det er en konsentrasjon og et alvor i å ta scenen som Metteson som jeg tror folk leser som en slags rolle, men som for meg handler mer om en inderlighet i det å leve seg inn i musikken.

Metteson mener at å virkelig fortelle historiene han synger om, er et nøkkelelement i liveopplevelsen, men at det likevel finnes en grense mellom et teaterstykke og en konsert.

– Opptredenen skal ikke bli så teatralsk at en ikke kan relatere seg til det. En skal kunne skåle og ta en øl under konserten, for eksempel.

Metteson er altså ikke en rollefigur på linje med for eksempel Subwoolfer, men han trekker fremdeles en grense mellom Metteson som artist og Sverre som privatperson.

– Det synes jeg er veldig deilig, for da handler alt av skuffelser eller høyder om jobb. Det er ikke meg personlig som blir dissekert.

Metteson mener selv at å skape dette skillet gir ham mer mot til å tørre å satse, og å gjøre ting som noen muligens mener er å trække over en grense.

– Jeg blir ikke overbeskyttende med tanke på verket mitt, og kan ta meg råd til å være litt ekstravagant.

– Jeg står godt i å bare kalle det pop

Metteson er likevel bevisst på viktigheten av å kunne kalle musikken sin for ren pop. Som tidsaktuell underholdningsmusikk er pop, og har alltid vært, vanskelig å definere. I hovedsak kan det ses på som den typen musikk folk flest liker til enhver tid.

I de siste årene spesielt har dette medført at popsjangeren ofte produserer musikk på samleband, noe som har gitt pop et mulig ufortjent rykte som lettfordøyelig og enkel musikk. Dermed får artister ofte ikke anerkjennelse for kommersiell pop, og Metteson har selv opplevd at det er først med merkene kunstopop eller

BRA POP: Han produserer ren popmusikk, og har ikke noe mål om å være smal eller nisje.

HISTORIEFORTELLING: Det er viktig for Metteson at publikum skal kunne relatere til musikken under en liveopptreden.

alternativ pop at en som popartist får anerkjennelse i musikkverdenen.

– Jeg føler ofte anmeldere forsøker å løfte musikken min ved å kalle det konseptuell pop eller noe i den duren, istedenfor å bare si at dette er bra pop.

Metteson står selv godt i å bare kalle det han produserer, ren popmusikk.

– Jeg har i alle fall ikke noe mål om å være smal eller nisje, men da må jeg kanskje slutte å gå med stjerne på hodet.

Et navn å følge med på

For mange dukket Metteson litt opp av intet. De fleste popartister som får rask og stor suksess i dag, kommer fra sosiale medier som Instagram eller Tiktok. Deretter får de millioner av avspillinger på Spotify og andre strømmetjenester. Metteson ser likevel ingen grunn til å dyrke karrieren sin på denne måten.

– Det er så utrolig mange dyktige popartister som drukner litt i mengden. Jeg tror ikke jeg hadde syntes det var gøy lenger om jeg hadde drevet med sosiale medier.

Dermed er det Metteson på scenen og musikken i seg selv som må bære suksessen fram, noe han har klart med glans. Men å skulle ta plassen ut av intet tok en stund for 29-åringen. Debutlåta «80 miles» ble nemlig ikke sluppet før Metteson var 26 år.

– Til slutt følte jeg rett og slett at musikken var god nok, og da var jeg ikke i tvil om at det var verdt å prøve. Jeg hadde mistet skammen innen da.

Kanskje er det skuespilleren i ham som titter fram eller bare motet i Metteson som person, men lærdommen er i alle fall at det er viktig å ikke ta seg selv så høytidelig.

– Litt sånn som med den hatten, skader det aldri å prøve. **UD**

FEM RASKE MED METTESON

1. En film som gir deg nostalgifølelse?
– *Pans labyrint* kan jeg alltid gå tilbake til

2. Noe du ikke klarer å leve uten?
– Hagearbeid

3. Favorittlåt å synge i dusjen?
– Jeg synger ikke i dusjen, men favoritt-karaokelåt er «Islands in the stream». Den har jeg en norsk versjon av som jeg pleier å synge.

4. En artist du ønsker å samarbeide med?
– Det er veldig mange, men å få til noe med Ary hadde vært fett.

5. Beste festivalminne?
– Jeg tror det må bli da jeg tok ut øreproppene under konserten på Øyafestivalen i år og hørte hvor høy jubelen var. Da fikk jeg litt sjokk. Jeg hadde spilt halve settet med dem i, og tenkte «jaja, de koser seg sikkert». Så tok jeg dem ut og det var helt magisk.

MC Magnus – *Fri som fuglen*

Det er oppstått en renessanse i det norske hiphop-miljøet, mye takket være artister som MC Magnus

TEKST: Even Kaushik | FOTO: Stundom Records

«Eg har bare sett det på Narcos, chill, bro» er den perfekte linjen for å beskrive det nyeste albumet til den unge, bergenske rapperen MC Magnus. Den norske rappsceen har lenge vært overmettet med skryt om doplanging, vold og gjengkultur. *Fri som fuglen* er et befriende eksempel på at man ikke trenger være gangster for å være kul, spesielt ikke i Norge.

Tydelig inspirert av artister som MF DOOM, A Tribe Called Quest og Tøyen Holding, er *Fri som fuglen* fullpakket av samples og instrumentlooper som får enhver rappentusiast til å hodenikke og gjøre et stank face. Produksjonen fra Mikke er upåklagelig og perfekt for hvordan MC Magnus flyter behagelig over instrumentalene. Et norsk album med elementer fra jazz, bossa nova, orgelmusikk og soul er sjelden vare, og derfor er det fantastisk når et så godt album kommer frem.

Det er ingen dypere mening eller forsøk på å være smart, og det trengs heller ikke. Albumets fokus er med vilje lagt på gøyale ordspill, opprørende metaforer, og ydmyk skryt av seg selv. Alt er organisk og føles ikke påtvunget for å virke fett, men heller ærlig og realt ettersom MC Magnus forstår at han ikke nødvendigvis er like gangster som flere av sine medrappere. Det er rett og slett er friskt pust.

Låtene «Snooker», «Så behagelig», og «Kule sko på beina, digg keef i lommene» viser hvordan samarbeidet mellom MC Magnus og mikke er en like god kombo som nystekt brød med Hapå. Her står sterke instrumentaler og lekende rim i fokus, og angriper sjangerens klisjeer gjennom skryt av økonomisk trygghet, lang utdanning og fast bolig.

Til tross for risikoen for å virke som en parodi på rappmusikk, heller enn et genuint album, kommer *Fri som fuglen* seirende ut av det som et av de beste norske rappalbumene fra 2022. MC Magnus er ingen Karpe Diem, men heller ingen Erik og Kriss. Albumet er orginalt og underholdende og jeg gleder meg allerede til det neste.

Spielbergs – *Vestli*

Perfekt forstadsrock fra Norges nye indieyndlinger.

TEKST: Hannah Kleiven | FOTO: Fysisk format/Big Scary Monsters

Selv om Spielbergs kanskje var et nytt bekjentskap for de fleste i 2019, består bandet av veteraner fra Oslos indiemiljø. Musikken på *Vestli* kan kun lages av en gjeng musikere som har vært ute en indienatt før.

I Spielbergs har de funnet sammen i sin forkjærlighet for nostalgisk, emosjonell nittitalts indierock. Det er åpenbart at gjengen tilbragte deler av nittitallet dypt nede i en platesamling fylt av emoband, forfylla punkrock som The Replacements, kred-indie band som Built to Spill, Dinosaur Jr., og Weezer fra den tiden Weezer var mulig å høre på. Til tross for dette er *Vestli* absolutt ikke en nostalgifest. Spielbergs har funnet sin nisje, og dette høres ut som Spielbergs.

Volumet skrus til elleve allerede på åpningssporet «The New Year’s Resolution», som må være den beste albumåpneren jeg har hørt på mange år. Låta er vanvittig deilig gitarøs og har en produksjon og lydmiks alle som elsker grom indie, vil ikke gjenkjennende til. Spielbergs spiller med en selvtillit og emosjonell dybde som de kanskje manglet litt av på debutalbumet. Der debutalbumet *This is Not the End* fra 2019 var enklere, mer umiddelbart og låt litt mer spinkelt, har *Vestli* et mer komplekst, ambisiøst og fullendt lydbilde som kler låtmaterialet godt. Spielbergs maler forstadslivets angstfylte voksenliv fra perspektivet til en mann i 30-årene. Det låter forfriskende ærlig, voksent og gjennomarbeidet. Samtidig har de klart å ta vare på umiddelbarheten, den smittende spillegleden og faenheten fra debutabumet. Du kan ta gutten ut av forstaden, men du kan aldri ta forstaden ut av gutten.

Den vakre instrumentalen «Goodbye» byr på en kjærkommen pustepause midtveis, og albumets andre halvdel er enda hvassere og mer kontant enn den første. «Me and My Friends» er en garantert live-favoritt.

Når albumet avsluttes med den episke åtte minutter lange «You Can Be Yourself With Me», der Spielbergs viser enda en forfriskende side av seg selv, er jeg mett, strålende fornøyd og svett. Men jeg vil ha mer!

David Liebe Hart – *The Wonderful World About Pigs, Horses & Clowns & Especially Dolly Parton*

Banansplittmusikk: søtt og gøyalt! Til tross for den underliggende frykten.

TEKST: Herman Østby | FOTO: David Liebe Harts Industries

Det kan være du har sett eller hørt om David Liebe Hart før om du har sett på The Tim and Eric Awesome Show. Om du ikke har hørt om ham, så kommer en liten kort innføring: standup-komiker, dukkefører, amatørskuespiller, maler, tv-vert og outsider-musiker. Musikken er unik, tegnefilmaktig og absurd med tekster om kvinner, mat eller dyr. Liebe er rett og slett en naiv, varm person. Så derfor overrasker *The Wonderful World About Pigs, Horses & Clowns & Especially Dolly Parton* når det er en skummel, besk dualitet under regnbuen.

Vi begynner snodig med «I’m a horse». Dette sporet er det svakeste på platen, til tross for den gummiaktige opera-hiphopen som med én gang vekker nysgjerrighet. Deretter kommer «Banana Milk» med et lydbilde som høres ut som en blender som lager lattergass-smudi. Låta omhandler hvor godt bananmelk er, men har en syrete ettersmaken med lyrikk som: «Milk and bananas. You’re good marriage. What a beautiful marriage like my mom and dad».

Videre skinner den ironiske David Liebe Hart på «Cooky the clown». Dette er det sporet som kanskje gir størst mulighet for å fremkalle mareritt. Med en buldrende trommemaskin, ekkovokaler, Legend of Zelda-sampel og fløytelyder er dette som å sveve i sirup, mens du får høre «Take a bite out of me! I’ve been divorced twice!». «Asian girls» er drevet av en trampolinebass med hylende vokal og handler om at han vil ha en asiatisk dame: «They have eyes like a pretty pussycat». Rart, ikke sant?

Siste spor begynner med lyrikk som «Got a beautiful blonde Norwegian girl that wants to make love to you and date you». Låten «Happy David Day» er hele albumet i én låt: en stor feiring! En blanding av låter om mat, damer og individer. Albumet har en humoristisk, naiv tone som skaper et glis hver gang du hører på *The Wonderful World About Pigs, Horses & Clowns & Especially Dolly Parton*. For en munnfull!

Sara Fjeldvær – *Best Love*

Trondheimsvokalisten leverer en organisk og imponerende EP.

TEKST: Magnus Rygge | FOTO: Fjordgata Records

Fjordgata Records-kollektivet har blitt en bauta i indie-Trondheim. Denne uken fortsetter de å levere alternativ musikk av høy kvalitet med utgivelsen av Sara Fjeldværs nye EP *Best Love*. Utgivelsen viser ikke bare et enormt potensiale, men er også et fullverdig og imponerende verk i seg selv.

Fjeldvær har tidligere imponert både som vokalist i jazzbandet Cosmic Swing Orchestra og som sololåtskriver. På *Best Love* viser hun seg nok en gang som en sterk og allsidig vokalist, med en voksen og velutviklet stemme mange vokalister bare kan drømme om. Hun er kontrollert og inderlig på «Tread Lightly», og «Don’t Come Around» inneholder noen av EPens mest dramatiske og emosjonelle vokalprestasjoner. Det hun gjør vokalt, tjener alltid låta og glir aldri over i slitsom fleksing for fleksingens skyld.

Samtidig er lydbildene alltid skreddersydd for Fjeldværs stemme og låtskriving. Instrumenteringen er organisk og engasjerende, og fungerer som det perfekte bakteppet for låtskrivingen. Vibrafonriffet på EPens kanskje største høydepunkt, «Why Go Quiet», er for eksempel svært vanskelig å få ut av hodet.

Sjangermessig er *Best Love* et slags organisk instrumentert kunstpop-album. Melodiene og harmonikken er fengende og lett å få grep om, samtidig som mange av låtene byr på noen overraskende vendinger. Lekenheten og friheten som preger en del av låtene kommer nok fra jazzbakgrunnen og hjelper å skille Fjeldværs komposisjoner fra andre fremadstormende popartister.

Best Love er en imponerende prestasjon fra en låtskriver som ikke kan ha noe annet enn en lys fremtid i vente. Disse fem velproduserte, engasjerende og imponerende kunstpop-låtene viser bredden i Sara Fjeldværs produksjon på en veldig god måte. Jeg krysser fingrene for at mer av musikk-Norge vil få øynene opp for trondheimsvokalisten etter denne utgivelsen.

Grisete drittunger!

Nå er jeg møkklei av alt soppelet som flyter på Dragvoll's lesesaler! Noen slenger fra seg bananskall, appelsinskall, sjokoladepapir, epleskrotter, halvfulle kaffekopper og vannglass- og masse annen guffe. Hva slags arbeidsmiljø er dette? Du som griser til slik for andre har ingenting på et universitet å gjøre, og du ville bli kastet ut av hvilken som helst arbeidsplass forøvrig. Jeg håper at noen snart tvinger deg til å spise avfallet ditt og at du blir så syk at du aldri kan sette dine ben på universitetet igjen. Og ikke skyld på renholdspersonalet. De er ikke betalt for å sørge for din elementære oppdragelse og hygiene, som du tydeligvis mangler, din møkkete taper!

Kjetil Havnevik, tysk mellomfag

STRIPE

Yo, bro. BLIR DU MED TIL LEIF ETTERPÅ?

UGHHH... DA MÅ VI JO TA BUSSEN.

HVA ER GREIA?

JEG BLIR JO RANA HVER GANG. JEG KJØPER ENKELTBILLETT! 42 KR!

TENK POSITIVT. OM 20 ÅR VIL VI TENKE. "Å, BARE 42 KR. SÅ BILLIG. NÅ KOSTER DET DOBBELT."

TROR DU VIRKELIG DET TAR A2B 20 ÅR Å DOBLE PRISENE?

DU HAR RETT... PRISENE DOBLER SEG NOK OM NOEN MÅNEDER...

TEKST OG ILLUSTRASJON: Victoria Stenshagen

1. Hvilket år mottok Mikhail Gorbatsjov Nobels fredspris?

2. Hvilket folkeslag ble holdt som slaver av spartanerne og sto for mesteparten av jordbruket i bystaten?

3. Hva er navnet på det amerikanske mannlige strippekompaniet som er oppkalt etter en 1700-talls møbelstil?

4. Hva står forkortelsen BMI for?

5. Hva er Europas største flyplass, målt i antall passasjerer?

6. Hva slags jus er essensiell for å lage drinken Bloody Mary?

7. Hva slags tropisk treslag lages tradisjonelt de svarte tangentene på et piano av?

8. Hva er det norske navnet på den nye Ringenes herre-serien?

9. Cristina Fernández de Kirchner ble nylig utsatt for et attentatforsøk. I hvilket land er hun visepresident?

10. Hvilken artist står bak album som Artpop, The Fame og Chromatica?
11. Hvem spilte rollen som sjefen Michael Scott i tv-serien The Office?

12. Hva er idretten pugilisme bedre kjent som?

13. Hva beskriver ligningen $v = s/t$?

14. Hvilket band hadde en hit med «Manic Monday»?

15. Hva kalles gruppen av seks demokratiske kongressmedlemmer i USA som inkluderer blant andre Alexandria Ocasio-Cortez?

16. Hva er en habanero?

17. Fra hvilken romantisk komedie kommer replikken «I'll have what she's having»?

18. Hva slags type drikk er den indiske lassi?

19. Hvilket kallenavn er Elgeseter gate 30B som nylig brant, kjent under?

20. I hvilken norsk by finner du ishockeylaget Oilers?

(1) 1990 (2) Heloene (3) Chippendales (4) Body mass index (5) London Heathrow (6) Tomajus (7) Ibenholt (8) Maktens ringer (9) Argentina (10) Lady Gaga (11) Steve Carell (12) Boksing (13) Farten et legeme beveger seg med i løpet av et gitt tidsrom over en viss strekning (14) The Bangles (15) The Squad (16) En chihuhua (17) When Harry Met Sally (18) Jørgendridning (19) Jørgendridning (20) Stavanger

HVORDAN SUPPLERER DU STUDIELÅNET?

ILLUSTRASJON: VIKTORIA STENSHAGEN

0-5 poeng:

FRIVILLIG PÅ SAMFUNDET: Ubetalt verv er en veldig dårlig måte å tjene penger på.

6-10 poeng:

SOPPLUKKING: Gode priser på kantarell om dagen, men pass på at du ikke tar livet av noen

11-15 poeng:

PAPPA BETALER: En vanlig strategi for de fra høyere sosioøkonomiske strata. Dessverre ikke en mulighet for alle.

16-20 poeng:

VINNE I LOTTO: En dårlig investering frem til det plutselig ikke er det lenger.

Spitposten

Spit: (fra Brunei; nesten-voksen-prat Trondheims våteste bakgård).

Jugendgården som brant opp

Fitteblekka har snakket med to som «oppdaget» brannen hvor Trøndelags mest forhatte bygg, utenom guttekolet Pirums hovedkvarter, sto i flammer.

– Nei, asså, jeg tok en knert og kjente eimen ... fra utsida assa. Lover., sier ett av to skeptiske vitner.

Guttene vil ikke oppgi hvor de bor for tiden, og ei hvorfor de begge var ved bygget, men sier at brannen totalt måtte ha starta i stua av den ene leiligheten. Hvor de presiserer at de aldri har vært

Vandrende mot oss kommer vår nasjons festbrems, Ola Borten`Boer. Borten`Boer er strålende fornøyd med brannen, og var allerede på vei til byen på lignende ærend da han hørte nyheten.

– Jeg var faktisk på vei opp for å ordne selv, men noen kom meg da altså i forkjøpet. Det er jo ikke meg ukjent i å brenne broer, så hadde tenkt å utvide repertoaret litt, forklarer Boer ekstatisk.

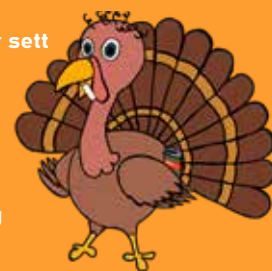

Registrerer:

...at kondomert trikk
...at hva faen skjer med samfundsmøtene?
...at de er bare for nye studenter nå
...at ta hintet, du er gammel
...at da søker du ARK
...at Fitteblekka ikke ergrer PFU
...at og vi er uten sladdertelefon
...at eller hva PFUniversitas?
...at moshpit-knuste briller funnet
...at glasskår i ølen
...at aggressiv honningklem
...at finner ikke vaskemaskina
...at har du prøvd lut?
...at vaskemaSit

...at bittesmå colabokser
...at du vet hva jeg vil ha, gjør den ekstra sterk
...at er alle kjemper blitt?
...at vi har jo en senterpartiregjering
...at det skinner jo litt igjennom
...at det er slapt nok på Dragvoll som det er
...at slay
...at tenk å sløye en fisk
...at og så servere den etterpå
...at en spydde på festningen
...at en eller mange?
...at festningen er ingen fest

...at blå jeans og hvit t skjorte er sett
...at få dere personlighet
...at RBKbitcoins
...at RbitK
...at NTNUs Olsenbanden
...at eller var det Borg, Reitan og Ottervik
...at men hvem er dynamitt-Harry?
...at utenom Borten Moe
...at sprengt budsjett
...at sprengt forskningsråd
...at sprengt havsenter

Utgavens dyr: Kalkunen

Natta har begynt på Samfundet. Hør!

«GLUABGLUABGLUABGLUAB» Kalkunen er her. Et kvasst nebb byr deg opp til dans. Dere valser i full harmoni til lukta av sur øl og klissete gulv. 3-ern hjem. Kan ikke vente. Før du veit ordet av det, glir hånda di rolig opp og ned dens nakne, myke og vortete hals, og du avslutter med en grasiøs, hvit utløsning over kalkunens bryst. Nattmat har virkelig forandra seg.

Magnus melder: samfundsmøteserien Studenten

Laurdag 3. september skipa det nye Styret til sitt fyrste samfundsmøte. Møtet vart satt, Storsalen fall til ro og gjestane spente. Eller, ikkje sistnemnde. Fordi kva er greia med å snakka om at det er så vanskeleg å vera student og forsøka å verta vaksen på Samfundsmøtet, den høgste myndigheita i Samfundet? Eg reiste fram i tid, og her er min dom over alle møta i serien.

3. september: Nesten vaksen

Eg tek eit hint. Samfundsmøta er frå no av berre for fyrsteårsstudentar, og berre for dei som tykkjer at vaskemaskinane like gjerne kunne ha snakka gresk, og som samstundes vil sutre litt over at dei vaksne ikkje tek oss på alvor. Sistnemnde er jo ikkje så rart, når det er dette Styret set på dagsorden.

10. september: Å bryta isen

Okå, nesten ein månad etter immatrikuleringa kan dei nye studentane endeleg læra å deita. Men herregud, er dette dei viktige temaa ein skal ta opp på Noregs friaste talarstol? Lat studentane, i år som i fjor, prøve og feile sjølv heller. Det har funka for meg.

24. september: Fylla og fomo

Vi er framleis ikkje vaksne, altså. Pust med magen, det kjem fleire festar og helsa di er viktigare enn fyll. Det er faktisk òg mogleg å festa utan alkohol. Slik – no kan du finna noko anna å gjere den laurdagen, fordi det er faktisk ikkje så mykje meir ein treng å seiå om det.

1. oktober: I mi tid, eit festmøte

Eg vonar dette er det siste i rekkja. Litt kjekt å sjå at de, etter ein serie for berre fyrsteårsstudentar, har eit møte for berre oss gamle. Men det er vel betre ting å feire på eit festmøte, enn at alt var betre for?

En guide til NTNUs beste soveplasser

Tar du oppfordringen til aktivisme? Her har vi valgt ut noen av våre ypperste sovesteder rundt om NTNUs ulike campus.

Dragvoll: Terommet på biblioteket

Så lenge bibliotekarene ikke ser deg, er det ingen som kan sjekke om du camper litt ekstra hardt på terommet. Det er ufint å brase inn. Husk å lukke døra, for om noen spør om det er noen der, svarer du bare: «Nei».

Gløshaugen: Loftet på hovedbygget

Om man skulle ha lyst på å skremme nye studenter og ansatte, er dette stedet for deg. Gjem deg bort i skyggene, rop ut andekvakk, gjør småknep. I gangene med superb akustikk kan du øve deg på smånisselyder og samtidig skremme bort alle vektere som prøver å finne deg.

Tunga: Overalt

Hvem sjekker om du er på Tunga? Finnes Tunga? Er det bare en sosial konstruksjon? Så lenge Tunga ikke eksisterer, er dette et av de tryggeste stedene å gjemme seg i. Men, ikke glem deg selv. Da klarer du aldri å dra.

Handels: Under gulvflis nr. 4

Husk passordet. Søsken under altfor-mye-remahandling, forèn dere. Vi samles i natt.

Studentenes hemmelige guide til Trondheim

Skal du ut, men vet ikke hvor? Ser du etter en hemmelig badeplass? Den beste joggeruta? Her finner du de beste tipsene – fra studentene som kjenner byen best. Velkommen til Trondheim!

1. **Trondheim Camping** – Redd for at daten skal bli klein? Dra på campingen og spill minigolf.
2. **Korsvika** – Fineste badestranden i Trondheim. Trampoline uti sjøen.
3. **Festningen** – Solnedgangen ser ekstra fin ut herfra. Ta med noen du vil imponere!
4. **Grip klatring** – Veldig bra buldring! Skrus ofte nye ruter, og du kan få gratis kaffe ved kjøp av Grip-koppen.

